75 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 60. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 29-го БЕРЕЗНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 29, 1968 No. 60. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 28 березня, 1968

В АМЕРИЦІ

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ ВИВЧАЄ справу розміщення протиракетних ракет, щоб забезпечити цю країну проти майбутніх атомових атак на ЗСА з боку комуністичного Китаю. Цікаво, що при цьому не згадується небезпеки з боку СССР, який вже має готову ракетну зброю, тільки говориться про небезпеку від майбутніх китайських ракет, які мають бути готові в сімдесятих роках цього зіку. Деякі фахівці гадають, що китайці братимуть до уваги американську протиракетну оборону, тому старатимуться винайти спосіб, щоб атаку проти ЗСА повести з космосу за допомогою сателітів, що вже недавно випрактиковував СССР. Але і проти бомбардування з космосу є можлива оборона. Справа в тому, щоб не розбудовувати дорогої оборони, яка може бути перестаріла за кілька років.

ГОЛОВА КОНҐРЕСОВОЇ ІНВЕСТИҐАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ конґресмен демократ із Тексасу Врайт Петмен пропонує, щоб всі ці неприбуткові фундації, які користаються із привілеїв та не платять федеральних податків жертвували свої прибутки на потреби Федерального Уряду під час війни у В'єтнамі. Таких Фундацій є в ЗСА 596 і вони у році 1965 - 1966 мали прибутків на 2.7 більйона дол., в чому було 506.6 мільйона дол. з пожертв, що їх дістали ці добродійні фундації. Майно цих фундацій збільшилося з 10.2 більйона дол. в 1960-му році до 15.1 більйона дол. в 1966-му році.

ДЕПАРТАМЕНТ ТОРГІВЛІ ПОВІДОМЛЯЄ, що в лютому ц.р. зменшилися і експорт і імпорт, і внаслідок цього надвишка експорту над імпортом залишилася майже без зміни в порівнянні з січнем цього року. З цього виходить, що платничий баланс із закордонними державами в першій чверті цього року може бути ще гірший, як в четвертій четвертині 1967-го року. В лютім експорт становив 2,773,100.0'0 дол., а в січні — 2,784 708.000 дол. Імпорт в лютім ц.р. виносив — 2,601,900.000 дол., а в січні цр. — 2,784,700.000 дол. Лютнева надвишка експорту над імпортом виносив — 171,200,000 дол. а в січні — 169,300,-000 дол. Платничий балянс обіймає не тільки торгівлю, але і всі прибутки та розходи у взаєминах із чужими державами.

ПАЛАТНА КОМІСІЯ РІЛЬНИЧИХ СПРАВ схвалила продовжити програму Харті для Миру на один рік з тими змінами, які конечні для того, щоб зменшити дефіцит в платничому бюджеті з закордонними державами. Президент Джонсон просив Конґрес продовжити цю програму на три роки. Згідно з цією програмою можна продавати американські харчі чужим державам за місцеву валюту або за доляри, але на довготермінові позички. Комісія схвалила таку зміну, що Уряд зможе 50 відсотків чужих валют із продажу харчів продавати американським імпортерам, які купують товари в тих країнах, які набувають харчі в ЗСА.

У СВІТІ

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ШАРЛЬ ДЕ ҐОЛЛЬ ПРИЗНАЧИВ генерала Мішеля Фурке на шефа штабу французьких збройних сил. Генерал Фурке — летун, віддавна активно зацікавлений в космічних летах та, водночас, в розвитку французької атомової зброї. Ген Фурке став наступником генерала Шарля Елере, який 9 березня ц. р. згинув з дружиною і дочкою в летунській катастрофі під час повороту з Африки до Франції. Ген Фурке тісно співпрацював з ген. Елере.

В'ЄТНАМСЬКІ КОМУНІСТИ МАЮТЬ ВІЙСЬКОВІ ШПИТАЛІ на території Камбоджі, здебільша у підземних сховищах — виявив втікач з Північного В'єтнаму, військовий лікар - хірург, 31-річний д-р Ле Вінь Кан. Недалеко в'єтнамського кордону існує у Камбоджі ціла система таких шпиталів, з яких найбільший шпиталь „ч. 84" на 3.000 ліжок, в якому завжди було 500-2.000 ранених північно - в'єтнамських вояків або вояків В'єтконґу. Названий лікар нарікав на брак ліків у комуністів та великі труднощі з транспортом ранених до шпиталів.

У ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ СУДЯТЬ ВДРУГЕ 22-ОХ ІНТЕЛЕКТУАЛІВ, здебільша схоплених в різних столицях Західньої Европи. Прокуратор вимагає засуду смерти проти 6-ох підсудних, між ними проти композитора Юнґа І Санґа, схопленого в Західній Німеччині. Він їздив до Північної Кореї і брав гроші від корейських комуністів. Заповіджено проголосити присуд 13 квітня ц. р.

В ЯПОНІЇ БРАК РОБОЧИХ РУК — головно внаслідку більшого зацікавлення молоді вищими студіями. Тому з закінченням шкільного року в середніх школах в Японії напереломі березня-квітня ц. р. — сподіваються зголошення до різних родів праці коло одного мільйона юнаків — коли існує запотребування на 2,500.000 працівників. Внаслідку — зникнуть з різних урядів дівчата, які до цього часу за єдину працю мали — розносити службовикам чай.

АВСТРАЛІЯ ПОТВЕРДИЛА СВОЮ ВІРНІСТЬ Америці щодо В'єтнаму та зокрема свою солідарність з тактикою бомбардування Північного В'єтнаму. Австралійський міністер закордонних справ Пол Гаслек заявив у парляменті, що одностайний крик усіх комуністів у світі проти бомбардування Північного В'єтнаму є власне найкращим доказом, що те бомбардування для комуністів дуже прикре.

Замість квітів на могилу склав п. Є. Бехметюк 1,000 дол. на ФКУ

Ню Йорк. — Головна Екзекутива ФКУ (Фонду Катедри Українознавства) одержала княжу пожертву в сумі $1.000 від кол. старшини Української Галицької Армії й емерита п. Евстахія Бехметюка та листа такого змісту: „В пошануванні пам'яті моєї покійної дорогої і не віджалуваної дружини бл. п. Анни — колишньої учительки народних шкіл, яка з великим пієтизмом ставилася до української науки і замість квітів на свіжу могилу бл. п. о. каноніка Володимира Пилипця, мого незабутнього і щирого приятеля, складаю $1.000 (тисячу долярів) на Катедру Українознавства в Гарвардському Університеті і цією дорогою закликаю всіх моїх колеґ однокласників з української гімназії в Коломиї, як також старших і молодших колеґ з тої ж гімназії, скласти по їх змозі відповідні пожертви на Фонд Катедри Українознавства".

МАЙНО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ПЕРЕСТУПИЛО 34 МІЛЬЙОНИ ДОЛЯРІВ

ФІНАНСОВІ, ОРГАНІЗАЦІЙНІ, ВИДАВНИЧІ ТА ЗАГАЛЬНО-ГРОМАДСЬКІ ПРОБЛЕМИ БУЛИ ПРЕДМЕТОМ ЧЕРГОВИХ НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Джерзі Сиі. — Майно Українського Народного Союзу переступило 34 мільйони долярів та виносило з кінцем лютого ц. р. точно $34,009,-007.32 — інформував головний касир УНС Іван Кокольський під час перших у цьому році нарад Головного Екзекутивного Комітету, які відбулися тут упродовж дня в середу, 27-го березня. В нарадах взяли участь усі члени Екзекутиви: головний предсідник Йосип Лисогір, який відкрив наради і ними проводив, заступники головного предсідника інж. Степан Куропась і пані Марія Душник, заступник головного предсідника і директор Канадійської Канцелярії УНС Богдан Зорич, заст. гол. предсідника і керівник рекордового відділу Володимир Сохан, головний секретар і керівник організаційного відділу д-р Ярослав Падох та головний касир Іван Кокольський, як також ред. Антін Драган. Наради, після їх відкриття, започатковано звітуванням і першим звітував головний касир Іван Кокольський.

Головний касир УНСоюзу Іван Кокольський

ЗВІТ ІВАНА КОКОЛЬСЬКОГО

Ствердивши, що майно Українського Народного Союзу вже переступило 34 мільйони долярів, гол. касир І. Кокольський інформував, що в 1967-му році це майно збільшилося на $1,359,173.08. До речі, за урядування п. І. Кокольського на пості головного касира від конвенції в половині 1966-го року УНС „заокруглив" своє майно вже третім черговим мільйоном. Звітодавець звернув увагу, що в нашому суспільстві все ще є не цілком правильні поняття про мільйони УНСоюзу, зокрема в тому відношенні, що ці мільйони є виключною власністю 88 тисяч членів УНСоюзу, що вони призначені на покриття забезпеченевих зобов'язань УНС відносно цих членів та на передбачені законом подібні інші видатки для добра цих членів, включно із уже майже пів мільйона долярів дивіденди, що їх УНС тепер щорічно виплачує своїм членам. Звітодавець в дальшому інформував, що прибутки УНСоюзу від інвестицій в 1967-му році знову поліпшились, бо виносили 4.13% у порівнянні з 4.09% у попередньому році. Від останніх нарад Екзекутиви з кінцем минулого року інвестовано дальших $674,139.75 майна НСоюзу у вартісних паперах, а $156,410.47 в гіпотечних позичках членам УНС. Звітодавець в дальшому навів ряд порівнянь прибутків і видатків в минулому та попередньому роках, звернувши м. і. увагу, що в 1967-му році, в порівнянні з 1966-им, було менше виплат на дозрілі і згрошевлені грамоти, але вже було більше посмертних виплат. Було також більше виплат на подвійне забезпечення та на забезпечення від нещасливих випадків.

ЗВІТ д-ра ЯРОСЛАВА ПАДОХА

Головний секретар д-р Ярослав Падох звітував за керований ним організаційний відділ. Він поінформував, що в перших двох місяцях 1968 року УНСоюз здобув 549 нових членів. Організатори придбали 130 членів, головні урядовці 81. До часу зборів у березні придбано ще кругло 300 нових членів і слід сподіватися, що впродовж тижня, перед закінченням місяця, це число підвищиться можливо до 400. В цьогорічній організаційній акції бере ще дуже мале число Відділів, бо в січні прислали членські аплікації лише 99, а в лютому 115, а в минулому році тільки 96 Відділів на всіх 460 не придбали були членів. Для оживлення організаційної праці поручається Відділам що місяця окремі акції. В минулому місяці це була акція підвищення сум забезпечення членів Відділів, а в цім — акція забезпечення усіх дітей в родинах членів УНС. Для цього надруковано окремі брошурки п.н. Скільки треба життевого забезпечення? та „Забезпеченевий плян для найменших Союзян". Підготовляються дальші акції: родинного забезпечення, поширення грамоти подвійного забезпечення, нового забезпечення членів, яким дозрівають грамоти і ін. Готуються також нові брошури для цих акцій. В цім році получено два Відділи й заложено один новий, разом під цю пору є 459 Відділів. Ще один постане в цім місяці, а кілька є в кінцевій стадії оформлення. Округи відбувають річні збори. Відбули вже 9, а проголошено 5. Під цю пору на чоло поміж ними вибилися Торонто, Філядельфія, Чікаго і Дітройт, хоч їх продукція ще невеличка. Відбулася триднева конференція обласних організаторів з ЗСА, й продовжується намагання придбати більше постійних організаторів. Придбано також і розіслано Відділам двомовні брошури про Медікер, як дальшу суспільна служба УНС та англомовну брошуру про студійне забезпечення молоді. Поміщено в „Свободі" статті на тему життєвого забезпечення й небезпеки від браку забезпечення, а дальші є в підготові. Поміщувано також нові кличі-слоґани. Готуються мистецько оформлені картки для висилки з нагоди народин, градуації тощо для вжитку секретарів. Йде акція збирання подань про стипендії УНС, висилки газет воякам-членам УНС, поширення союзової організації і праці поза межі Північної Америки. Вдержувано зв'язок з Крайовим і Стейтовими Братськими Конґресами й висилано на їх конвенції наших делеґатів, які часто були вибирані до екзекутив тих Конґресів. Переводиться статистика братської діяльности всіх відділів УНСоюзу, в межах загально - американської акції. Свій звіт закінчив головний секретар надією, що цей рік, рік 75-річного ювілею „Свободи", буде роком повного успіху УНС на всіх ділянках його праці, а зокрема щодо збільшення його членства.

ЗВІТ ВОЛОДИМИРА СОХАНА

Заступник гол. предсідника Володимир Сохан, який керує рекордовим відділом УНСоюзу, подав інформації про рух членства за 1968 рік і зробив аналізу прибутків і втрат у числі членів. На кінець 1967 року мав УНСоюз 88,261 члена, яких загальна сума забезпечення виносила $115,404,251. Звітодавець звернув увагу на числа грамот акцидентового і термінового забезпечення, які ще не знаходять зрозуміння серед нашого громадянства. Порівнюючи числа членів і суми забезпечення В. Сохан ствердив, що за 1967 рік УНСоюз зріс на чисто, тобто по відчисленні від прибутків усіх втрат, на 1,208 членів і збільшив загальну суму забезпечення всіх членів на $4,254,189.00. Серед втрат у числі членів ствердив він поправу в числі передчасних згрошевлень грамот, яких було найменше в 1967 році за останніх п'ятнадцять років. Натомість смертність членів у 1967 році зросла і це число 843 посмертні виплати було теж рекордовим — найбільшим. В. Сохан подав теж числа прибутків і втрат у членстві за січень і лютий 1968 року та представив сподівані прибутки і втрати в членстві на найближчі місяці. Січень 1968 року мав рекордове число смертних випадків і вже занотовано два випадки смерти з виплатами акцидентового забезпечення.

Інформуючи про праці рекордового відділу, В. Сохан вияснив нову реформу потверджень виплачених грамот, що їх вже не треба буде висилати до Головної Канцелярії, бо рекордовий відділ розсилає відразу посвідчення про закінчення платности вкладок власникам таких грамот і листи з подякою за довір'я, виявлене УНСоюзові та із запрошенням користати із дальшої модерної і фахової забезпеченевої служби УНСоюзу.

Він також заповів зміну у проголошуваних у „Свободі" місячних звідомленнях ре-

(*Закінчення на стор. 8-ій*)

ЙОСИП ЛИСОГІР: ПІДСУМКИ І ВИСНОВКИ

Головний предсідник Йосип Лисогір дав загальні підсумки організаційного, господарського та видавничо-культурного розвитку УНСоюзу на тлі загального розвитку в ЗСА і Канаді. Звітодавець ствердив, що обидві ці країни переживають найбільший в історії добробут, в якому поважне місце займає забезпеченева активність. На жаль, цей розвиток, зокрема коли мова про забезпеченеву свідомість, не в повній мірі відноситься до українців у ЗСА і Канаді. Бо коли забезпеченевий рух в країнах збільшився на яких 9%, то серед українців він навряд чи збільшився на яких 3%. Це відноситься однаково, як до кількости, так і висоти забезпечення. В дальшому звітодавець подав аналізу розвитку УНСоюзу, стверджуючи, що не в кожному відношенні цей розвиток задовільний. УНСоюз виказує деяке збільшення кількости членів, але була втрата в активних членах. У порівнянні з попереднім роком збільшилися прибутки від інвестицій, але, на жаль, зменшилися вплив від членських вкладок. Адміністраційні видатки були менші, але це тому, що в попередньому році поважну суму коштувала конвенція. В загальному можна вважати за добрий фінансово-господарський розвиток, але треба подбати про посилення організаційної активности зокрема в ряді Відділів, навіть великих, які в останніх роках занепадають.

Дивіденди цього року будуть виплачені на такій самій базі, як минулого року, але будуть більші бо збільшився УНСоюз. Актуарії перевіряють можливість зміни дотеперішньої дивідендової бази, що є пересічною від усіх грамот на „індивідуальну" від кожної грамоти. Коли мова про інвестиції, тепер є на ринку дуже добре платні вартісні папери (бонди) і їх закуповується, що знову піднесе загальні прибутки від майна УНСоюзу. В дальшому звітодавець поінформував про конкретні заходи для здійснення постанови про придбання нового приміщення для Головної Канцелярії, що тепер уже конкретизується. Видавництво „Свобода" і Союзівка" виявляють нормальний розвиток. Поступово розгортається акція Високошкільної Стипендійної Фундації, право продажу якої серед українців признано з початком цього року виключно УНСоюзові. В рямках святкувань 75-річчя УНСоюзу в 1969-му році плянується більшу імпрезу в його „колисці" в Шамокіні в Пенсилвенії. Плянується здвигнути там пам'ятник піонерам УНСоюзу і Американської України та відбути відповідний фестивал під час Пропам'ятного Дня в травні 1969-го р. На вівторок 28-го травня ц. р., запляновано зустріч і спільна конференція представників усіх наших братсько - запомогових установ. Короткою характеристикою причин і позитивних наслідків видатної участи УНСоюзу і його працівників у таких загально - національних акціях, як Світовий Конґрес Вільних Українців, оборона переслідуваних інтелектуалів в Україні, встановлення українських студій в Гарвардському університеті та подібне закінчив головний предсідник Йосип Лисогір свій звіт.

ЕКЗЕКУТИВА І КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ УНС ВІДБУЛИ СПІЛЬНІ НАРАДИ

Джерзі Сиі. — Наради Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу в середу, 27-го березня, відбувалися саме в часі, як в Головній Канцелярії Головна Контрольна Комісія УНСоюзу переводила тут свою річну перевірку діловодства, майна та організаційного стану цієї великої установи. Контрольна Комісія працює в складі: д-р Володимир Галан — голова, дир. Петро Пуцило — заступник голови. Іван В. Іванчук і мґр. Іван Геврик — секретарі й інж. Іван Ващук — контролер. При цій нагоді відбулись спільні наради Головного Екзекутивного Комітету й Головної Контрольної Комісії, голова якої, д-р В. Ґалан, інформував коротко про перебіг перевірки, а свої заввагн висловлювали також інші члени Комісії. Перевірка продовжується, а після її закінчення буде проголошена відповідна заява і заклик Контрольної Комісії. Під час нарад д-р Володимир Ґалан, на пропозицію гол. предсідника Йосипа Лисогара, інформував також про свої недавні відвідини в Бразилії й Арґентині з нагоди участи в Між-американській конференції щадниць. Спостереження д-ра Ґалана будуть опубліковані в одному із чергових чисел „Свободи".

Ген. Абрамс: треба сподіватися завзятих боїв у В'єтнамі

Вашинґтон. — Генерал Крейтон Абрамс, дотеперішній заступник головного команданта американських військ у В'єтнамі, генерала Вестморленда, й вірогідний його наступник на тому становищі (ген. Вестморленд переходить на становище шефа штабу Армії) заявив журналістам наприкінці своїх дводенних нарад у Вашинґтоні, що треба сподіватися у В'єтнамі більших і завзятіших боїв. Щодо своїх розмов у Вашинґтоні, то він виявив тільки, що вони стосувалися — між іншим — модернізації державної південно-в'єтнамської армії. Він відмовився сказати будь-що про те, хто буде наступником генерала Вестморленда, ствердивши, що про таку справу може говорити тільки Білий Дім. Ген. Абрамс признав, що комуністи мають таку силу, що можуть в кожному часі перевести будь-яку офензиву, але признав, що він не всилі передбачити розмірів таких ворожих плянів і зусиль, ані теж говорити докладніше про ворожі спроможності. Ген. Крейтон Абрамс вже відлетів назад до В'єтнаму.

Тим часом у В'єтнамі американське летунство перевело важке бомбардування залізничих шляхів і спорудів недалеко китайського кордону. Найближча віддаль від Комуністичного Китаю була 18 миль; залізничні споруди біля Лянґтіяй, за 70 миль на північний схід від Ганою, та біля міст Сонтра за 94 милі від Ганою і Кайдонґу за 113 миль на північний захід від столиці Північного В'єтнаму.

Чехословаччина протестує проти втручання Східньої Німеччини в її справи

Прага. — Чеський міністер закордонних справ Вацлав Давід викликав до себе східньо-німецького амбасадора Петера Фльоріна й заклав перед ним формальний протест проти публічного виступу східньо-німецького „ідеологічного експерта", члена Політбюра східньо-німецьких комуністів, Курта Гаґера, який напастливо критикував теперішній ліберальний курс політики в Чехословаччині й закидав чеським комуністам, що вони діють на шкоду взаєминам ЧСР і Східньої Німеччини, зате у користь Західньої Німеччини. Курт Гаґер безпосередньо критикував виступи чеського міністра лісництва Йозефа Смрковського, який особливо здобув собі популярність своїми палкими виступами в обороні демократизації чеського режиму. Не зважаючи на той чеський протест — названий східньо-німецький комуніст, Курт Гаґер, напевне у тісному порозумінні з Вальтером Ульбріхтом та, може, й Москвою, вдруге заатакував Смрковського і ввесь той зворот чехів до демократизації. Однак його виступ не злякав чеських комуністів. Їхній офіційний орган „Руде Право" приніс статтю з закидами, що Східня Німеччина хоче накинути Чехословаччині свою політику супроти Західньої Німеччини, коли тим часом Чехословаччина має власні державні інтереси, які єдино повинні впливати на власну закордонну політику. „Руде Право" недвозначно закликало до покращання взаємин із Західньою Німеччиною — проти чого власне й виступають Східня Німеччина й Совєтський Союз. Водночас чеська преса таврує совєтську інформаційну службу, яка, мовляв, більше й об'єктивніше інформує своїх громадян про те, що діється в Африці, ніж про події в сусідніх країнах, зокрема в Чехословаччині.

В Індонезії остаточно позбавили Сукарна всякої влади

Джакарта. — 828-членна так звана Дорадча Асамблея в Індонезії, яка мала функції конституанти, обрала в середу 27 березня ц. р. генерала Сугарта на президента. У березні 1966 року надано йому титул тільки „діючого президента", залишивши титул президента Сукарнові, колишньому безконтрольному диктаторові, який поволі втрачав владу після невдачного комуністичного перевороту 30 вересня 1965 року. Тоді-то, за тихою згодою від Сукарна, комуністичні лідери із групою військовиків намагалися захопити владу в Джакарті, однак їм удалося тільки вбити шістьох видатних індонезійських генералів, але не вдалося перевести переворот. Тодішній шеф індонезійських стратегічних резерв, генерал Сугарто зумів здавити комуністичний бунт, після чого пішла по всій країні, яка складається з кругло 3.000 островів і 110 мільйонів населення, хвиля антикомуністичних заворушень, в яких згинуло кількасот тисяч комуністів. Всіх найближчих співробітників Сукарна судили і, здебільша, розстріляли, але самого Сукарна залишили в його люксусовій віллі поза столицею, піддавши насправді хатньому арештові. Сугарто переконаний демократ, погодився стати президентом Індонезії тільки на 5-тирічний термін. В липні 1971 р. відбудуться в Індонезії загальні вибори до парляменту. Після упадку Сукарна Індонезія повела прозахідню політику.

Рокефеллер — фаворит-кандидат Нюйоркського стейту

Олбані, Н.П. — Республіканська організація в Нюйоркському стейті 27-го березня зробила перший крок до того, щоб можна було губернатора Нелсона А. Рокефеллера найменувати на кандидата на президента на Номінаційній Конвенції в серпні ц.р. 300-членний Стейтовий Комітет Республіканської Партії найменував Рокефеллера на кандидата-фаворита та обіцяв йому 92 голоси делеґатів від Нюйоркського стейту. Із промов голови Стейтового Республіканського Комітету Чарлза А. Шенека, сенатора Джекоба К. Джевітса та посадника Ню Йорку Дж. Ліндсея виходило ясно, що нюйоркські прихильники губернатора старатимуться на Крайовій Конвенції найменувати його на кандидата на президента. Шенек пригадав, що Рокефеллер не відмовляється прийняти кандидатуру, коли б його найменувала Конвенція. „Це наш обов'язок у відношенні до партії, до народу і до нас самих представити Республіканській Крайовій Конвенції в цьому році кризи людину, яка може вести нас до перемоги а цю країну до стабільности й безпеки". Подібно промовляли сенатор Джевітс, який найменований на кандидата на сенатора, та посадник Ліндсей.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Відхід ген. Вестморленда

Президент Джансон заявив про відкликання головного командувача американських збройних сил у В'єтнамі, генерала Вілліяма Вестморленда ефективно з днем 1 липня ц. р., а практично це станеться певно багато скоріше. Ген. Вестморленд переходить на вище становище — шефа штабу Армії в об'єднаних штабах збройних сил ЗСА, але всі в Америці й за кордоном зрозуміли ту подію, як один із наслідків генеральної перевірки стратегії і політики супроти В'єтнаму, про яку недавно говорив державний секретар Дін Раск. Призначення наступника генерала Вестморленда стоїть, мабуть, у тісному зв'язку власне з тими стратегічно - тактичними змінами, що мають зайти у В'єтнамській війні. Припускають, що тим наступником буде ген. Крейтон Абрамс.

Сам Президент і воєнні кореспонденти у В'єтнамі з найвищими похвалами висловлювались завжди про здібності генерала Вестморленда, як полководця і людини. Відомо, що ген. Вестморленд тісно, льояльно й слухняно співпрацював з Урядом, себто корився рішенням Президента і його цивільного секретаря оборони Роберта Мек-Намари. Тому деякі коментатори вбачають у його відкликанні шукання неначе жертвенного козла за факт, що в 6-річній війні проти комуністичної агресії у Південному В'єтнамі Америка добилася куди гірших вислідів, аніж у двофронтовій війні проти могутньої Німеччини й могутньої Японії. Але відповідальним за висліди є завжди формальний лідер, у війні — генерал.

Зрештою, з іменем генерала Вестморленда пов'язана стратегія „шукай і знищуй" — стратегія, яка була націлена на те, щоб фізично виснажити В'єтконг та Північний В'єтнам і примусити їх таким чином стишити й припинити воєнні дії або погодитися на переговори на базі визнання Південного В'єтнаму вільною нейтральною державою. Ця стратегія виявилась 31 січня ц. р. невдалою, коли партизани В'єтконгу, підсилені північнов'єтнамськими з'єднаннями, заатакували більшість провінційних столиць Південного В'єтнаму, на довший чи коротший час ними заволоділи, зруйнували цілком крайовий адміністраційний апарат і внаслідок того змогли перевести масову рекрутацію.

Кожне діло роблять люди. Новий секретар оборони Клерк Кліффорд і новий командант у В'єтнамі напевне внесуть зміни. Нема американського громадянина, який не бажав би, щоб ті зміни були настільки кращими, щоб довели до перемоги над комуністами і — миру.

Громи на Сході

„В Україні Брежнєв і Косигін вдались до найбільш вишуканих методів терору", — інформує „Нью Йорк Таймс Мегезін" з 24 березня ц. р., розповідаючи про закриті суди — за домагання свободи. Якщо переглядати світову західню пресу, то мало не щодня знайдемо в ній вістки про революційні вимоги поневолених народів так званих „комуністичних країн" і про контрреволюційні заходи Москви та її прислужників, щоб здавлювати народні вимоги. Не встигли замовкнути барабани з нагоди „50-ліття жовтневої революції", як виявилось, що на з'їзд комуністичних партій світу у Будапешті, скликаний Москвою, прибули тільки 66 партій, а зі з'їзду вийшла Румунія. Потім прийшли десятитисячні антимосковські демонстрації, переважно студентів, у Варшаві, Льодзі та інших містах Польщі. За тим полетів А. Новотний — сталінський намісник Москви у Празі, де до влади приходять нібито ліберальніші комуністичні діячі, під тиском народних мас знизу. Не маючи нічого іншого, крім модерної армії, московсько-імперський уряд нашвидку скликав у Дрездені конференцію комуністичних країн, щоб попередити Прагу, аби вона „не йшла задалеко", себто не виходила з кола комуністичних країн, підлеглих Москві. Знову на тій конференції не було представника Румунії, не кажучи вже про Югославію. Але в самому Дрездені, в сателітній Східній Німеччині — населення домагається, щоб до нової „конституції" були включені параграфи про релігійну толеранцію та дозвіл на релігійні практики... „Нью Йорк Таймс" з 27 березня приніс вістку з Москви, що там викинено з комуністичної партії п'ятьох її промінентних діячів за те, що симпатизують недавно заарештованим чотирьом редакторам і письменникам...

Вільний Західній світ спостерігає і в більшості із симпатією нотує ті перші весняні громи на Сході і в центрі Европи — громи свободи, що їх намагається приглушувати Москва з допомогою барабанів пропаґанди і закритих судових процесів. Але уп'язнені народи сподіваються активнішої підтримки їхніх справедливих домагань. Зокрема українська політична еміграція повинна робити все можливе, щоб сприяти тим великим зрушенням, що відбуваються в Україні.

П. Феденко

ТИХА РЕВОЛЮЦІЯ

Мюнхен. — Цілий світ прислухається і придивляється до того, що діється в Чехо - Словаччині. Так було восени 1956 року, коли вибухло повстання проти диктаторського режиму на Угорщині. Тепер у Чехословацькій республіці не ревуть гармати і не ллється кров. Але події, що там відбуваються, мають характер революційний.

Поширений у нашому суспільстві погляд, що революція — це фізична боротьба, насильство і кровопролиття — помилковий. Революцію треба розуміти як рух, що нищить, відкидає геть перешкоди розвитку, поступу суспільства, народу. Ті рухи, що затримують поступ народу, називаємо реакційними.

Увечері 19 березня випадково повернув я гудзик радіоапарата на радіовисильню Прага. Почав слухати промови і здивувався: говорили члени Комуністичної партії, але їх слова далеко відбігали від того, що називається „ленінізм".

Ленін уважав, що комуністична партія, і тільки вона, може керувати суспільством. Він був творцем тоталітаризму (від лат. totus — цілий): комуністична партія опановує цілком життя громадянина від колиски і до могили. Диктаторська партія примусово накидає народові форми господарства, політичний устрій, виховання, наукові теорії, мистецькі ідеї. Ленін учив: поки є держава (влада компартії), не може бути свободи. Сталін і його наступники довели тоталітаризм до найвищої міри.

І ось із Праги почув я промови, які звучали як „ересь", відхилення від комуністичної ідеології. Радіовисильня з Праги передавала діялог визначних комуністичних діячів з молоддю, якої зібралося на віче коло 12 тисяч осіб.

Міністер Смрковський висловив погляд, що соціялізм треба сполучити з демократією, щоб громадяни могли брати участь у політичному житті. Він казав, що помилкова політика пошкодила народному господарству Чехо - Словаччини, і треба добитися, щоб її господарство наздогнало країни Західньої Европи. Смрковський згадав, що громадяни Австрії мають вищий рівень життя, ніж мешканці Чехо - Словаччини.

Для „правовірного" комуніста в Москві ці слова мусять здаватися запереченням усієї комуністичної пропаганди: адже преса в СССР переповнена звістками про будування, зубожіння і вимирання народних мас у промислових країнах Заходу. А тут чеський комуніст каже, що треба вчитися у країн „гнилого Заходу", як піднести рівень господарства в Чехо - Словаччині...

Економіст, проф. Шік, доказував на вічі, що уряд Чехо - Словаччини занедбав господарські реформи, і це одна з причин байдужости і пасивности населення країни.

Голова Спілки Письменників, проф. Гольдштюкер, поставив домагання: „Вернутися до свободи від революційної диктатури". Для того треба зорганізувати контролю над владою, що знаходиться в руках одної партії, демократизувати комуністичну партію і державні установи. Треба показати політичну зрілість суспільства, творити демократичне суспільство. Комуністична партія мусить шукати довір'я громадянства.

Словацький к о м у ніст, проф. Гусак, у своїй промові висунув справу національну. Він домагався повної рівноправности між чехами й словаками і згадав при тому українську й польську людність, що є в Чехо - Словаччині.

Як відомо, Ленін у своїй комуністичній теорії виступає проти будь - якого федеративного ладу в державі: він був послідовним централістом. Гусак домагався децентралізації: мають бути окремі національно - державні установи, чеські й словацькі. Федеративний устрій, — казав Гусак, — „змінить спільну державу чехів і словаків". Слід підкреслити, що ці слова Гусака зустріли присутні на вічі довготривалими оплесками. Гусак вимагав скасувати цензуру і заявив, що еміґранти з Чехо - Словаччини мають вернутися в рідний край.

Промовці к р и тикували президента Новотного за зловживання влади: він був „сталіністом" і уживав терору проти громадян.

Письменник Ян Прохазка вимагав свободи для літературної творчости. Радив видати роман словака Мнячка „Смак влади", в якому автор представив жадібного до влади комуністичного бюрократа. Цей роман був виданий в Австрії німецькою мовою. Мнячко, на знак протесту проти політики Новотного під час арабсько - ізраїльської війни 1967 р., виїхав з Чехо - Словаччини. Прохазка поставив також вимогу видрукувати роман Пастернака „Доктор Живаго". Цей роман, як відомо, заборонений в СССР.

Інші промовці, члени компартії звертались до демократичної традиції с в о го краю. Мовлям, є народи-колонізатори і творці імперії, але не це шлях чехів і словаків.

Промовці кликали до пізнання правди. Група Новотного, казали вони, довела країну до політичної й моральної кризи. „Поліційна бюрократична система опанувала партійні і безпартійні маси". Треба здійснити рівноправність г р о мадян, здійснити соціялізм демократичними методами. Для цього треба припинити репресії, марнування народних грошей, відсунути від влади бюрократів і демагогів, дати владу людям, що думають головою, людям з чистими руками й рівним хребтом. Мусить бути рівність громадян у правах і повинностях. Не можна терпіти позбавлення свободи і смерти тисяч невинних людей.

Промовці домагалися відкриття кордонів, щоб грома-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Богдан Галайчук

ОСТАННІЙ ЕКЗАРХАТ

(2)

Зате новіша українська еміграція, яка приїхала у міжвоєнному часі, зокрема в роках 1925-30, і розбрелася по різних частинах Арґентини, залишалась далі без ніякої духовної опіки. Навіть таке велике скупчення, як Буенос Айрес з околицею, дочекалось її вже після поїздки преосв. Івана Бучка, про яку ми згадували. Перший був о. Іван Майка, що помер під кінець минулого року в Монтевідео. Він почав тверду, піонерську працю у великій українській колонії Беріссо (60 кілометрів від Буенос Айресу), живучи в нужденній хижі, яку власними руками збудував.

Щойно з масовим напливом повоєнних утікачів до Великого Буенос Айресу закупили Василіяни реальність в арґентинській столиці, яку перебудували на каплицю. І щойно у 1968 році створено для Арґентини окрему василіянську провінцію: першим протоіґуменом був о. д-р Володимир Ковалик, опісля, впродовж двох каденцій, о. Юрій Мельничик, опісля о. Орест Карплюк, тепер є о. Володимир Ґалабарда.

У Місіонесі не витворилася — у протиставленні до Парани — місцева українська інтеліґенція, і не поселились політичні втікачі після другої світової війни, так що, мимоволі, у василіянських руках залишився не лише духовний, але й національно - культурний провід.

Коли — як воно виявилося минулого року, при нагоді 70-річчя галицької еміграції до Місіонес — українська еміграція куди краще встоюється там проти винародовлення, ніж польська, то це в першу чергу заслуга Василіян, зокрема їхньої Малої Семінарії в Апостолес. Василіяни не могли поширити систематичної духовної опіки на інші терени (обмежувалися час від часу поїздками до Параґваю та до арґентинської провінції Чако), бо їх ледве вистачало на Місіонес. Настільки той останній терен важкий, мав я нагоду переконатися із розмов з бразилійськими Василіянами. Раз, що миряни там куди „трудніші", ніж у Парані, де вони мають духовну опіку від початку поселення, а не — як у Місіонесі — щойно від 20-их років. Друге: хоч обидві країни знаходяться приблизно на тій самій географічній ширині, Місіонес має дуже прикре підсоння, бо лежить низько над морським рівнем, тоді як частини Парани, де живуть українці, лежать високо (Куритиба понад 900 метрів), так що майже кожний Василіянин к і н ч и т ь душпастирську працю в Місіонесі з надірваним здоров'ям.

Врешті пропорція між числом священиків та мирян дуже некорисна, дармащо і в Парані вона далеко не задовільна. Хоч покликань серед українців з Місіонесу було розмірно багато, абсольвенти й заавансовані учні української Малої Семінарії були часто предметом „душохвата" збоку латинських ченців, зокрема Вербістів (чин Божого Слова, німецького походження) та Салезіян. Жонаті священики виїхали до Америки, бо їх не допускали до душпастирської праці в Південній Америці; залишився тільки один з них, як теж один безженний священик. В таких умовинах Василіяни не мали змоги вийти поза Місіонес та поза Буенос Айрес і Беріссо.

Тому преосв. Андрій Сапеляк, як тільки став Апостольським Візитатором, почав від поїздок по Арґентині, щоб відшукати розгублені, нікому не відомі українські колонії. Терен дії українських товариств, об'єднаних в Українській Ц е н тральній Репрезентації, практично обмежується столицею та підстоличною околицею. Далі взявся він за поповнення духовних кадрів: за його намовою, низка Салезіян та Вербістів українців вернулася до східного обряду, стаючи до праці на українській ниві. Між ними є, між іншим, один Вербіст, о. Мартинюк, який довгі роки працював як місіонар у Середущій Індії. З великим трудом вдалося його зберегти для українців, бо індійський уряд не дає в'їздових віз для нових білих місіонарів, і тому Апостольська Столиця наставала на тому, щоб не покидали Індії ті місіонарі, які вже мають там право побуту.

Кир Андрій не обмежується ревіндикацією українців, і йде далі. Одну з підстоличних українських парохій веде молодий еспанський баск, який опанував українську мову без найменшого чужинецького акценту; щойно після кількох розмов з ним я довідався із здивуванням, що він не українець. Тепер живе при єпископській резиденції, для вивчення української мови, один молодий німець, призначений на єдину українську парохію в Параґваї, у місті Енкарнасіон, яка залишалась необсадженою від смерти тамошнього українського пароха.

Ще за оо. Василіян постала була недільна українська народна школа при столичній церкві. Владика розбудував шкільну мережу так, що тепер вона охоплює вже також усі підстоличні парохії. Для тієї цілі спровадив він з Бразилії Сестер Служебниць, досвідчених у шкільному ділі; вони діють вже у двох осередках, в Буенос Айресі і в Пресіденція Роке Саенс Пеня, у провінції Чако, і незабаром заложать власний новіціят в Арґентині.

Як Салезіянин, преосв. Андрій Сапеляк кладе великий натиск на шкільництво, використовуючи при тому досвід, що його набув як довголітній ректор Української Малої Семінарії в Римі. Два роки тому започатковано тут курс українознавства на середньошкільному рівні, який тепер переведено на українську гімназію; 7 квітня починається вже другий рік місцевої філії філософічно-гуманістичного факультету Українського Католицького Університету в Римі, де викладають славістику з окремим акцентом на українознавстві.

Новозаснований Екзархат покищо н е в е ликий. Він охоплює: а) Місіонес, де Василіяни вже здавна мають три парохії, Апостолес, Посадас та Обера з великою мережею каплиць (де Служба Божа не правиться кожної неділі); б) Буенос Айрес з околицею, де Служба Божа правиться кожної неділі у 8-ох церквах: у єпископському соборі, у каплиці Василіян в Буенос Айрес, в Беріссо, в Саранді, у Вілья Аделіна (окремі українські церкви), у Ляваколі (де саме закуплено забудовання на українську церкву, школу та монастир Сестер Служебниць), у Вілья Караса й Ґаедо (де наші Богослуження правляться у місцевих костелах); в) Інші парохії: Пресіденсія Роке Саенс Пенья (північна провінція Чако), Бовен (західня провінція Мендоса, близько чілійського кордону, приблизно на ширині Буенос Айресу) та Кордова, провінція тої самої назви, в самому центрі краю. З них найважливіша Пресіденсія — перша українська парохія у провінції, де живе численна українська еміграція, що поселилася там між двома світовими війнами. Тому Владика звертає особливо пильну увагу на той терен.

(Кінець)

ЗВЕРНЕННЯ

ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

Українці! Жахливі вісті напливають з України. Русифікаційна хвиля котиться нестримно по українських землях. Українську мову витискають з шкіл, університетів і наукових установ України. Оборонців прав українського народу, його мови, культури й національної гідности окупантська комуністична влада засуджує на довгорічні тяжкі роботи у концтаборах Мордовії та в тюрмах СССР. Про це переконливо говорять документи, які різними дорогами дісталися у вільний світ і які українська та іншомовна преса широко коментує.

Варто уваги те, що засуджені українські письменники, літературні критики, журналісти і культурні діячі виступали з позицій комунізму. Вони не виступали проти системи, а лише за неї; вони виступали з позицій марксизму-ленінізму, на яких спирається совєтський режим, і домагалися тільки тих прав, що їх всесоюзна та „республіканська" конституції теоретично дають Україні, отже ніякого беззаконня вони не вчинили. Але центральна влада в Москві, а за нею й уряд у Києві, що сидить там з її ласки, знехтувала права, що їх ті конституції українському народові обіцяють. Внаслідок цього свіжого терору простелився довгий шлях для синів України на Мордовію, щось нечуване й небувале в цивілізованому й культурному світі.

І це діється в той час і в тому році, коли культурний світ, а з ним і лицемірна червона московська імперія, відзначають двадцяту річницю проголошення Універсальної Декларації Людських Прав. Цей рік означено „Міжнародним Роком Прав Людини". Але яка ж іронія! Всі ці права людини, що їх проголосила Декларація Прав у 1948 році і що їх підписали СССР і УССР, всі ці права в Україні потоптані.

Українці у вільному світі, хоч вони не поділяють комуністичної ідеології, мусять піднести могутній голос протесту проти свавілля в Україні та переслідування української інтеліґенції. І тому Президія Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців визначає неділю 28 квітня 1968 року „ДНЕМ СОЛІДАРНОСТИ З УКРАЇНСЬКИМ НАРОДОМ". У цей день возз'єднаймося духово з Українським Народом та з оборонцями його прав і гідности, які караються в таборах тяжкої примусової праці.

Президія Секретаріяту звертається з проханням до Ієрархів Українських Церков у вільному світі, щоб вони благословили своїм священикам відправити в цю неділю Богослуження в намірені українського народу і тих, що в обороні його святощів стягнули на себе гнів і терор совєтського імперіялістичного режиму. З таким же проханням звертаємося до Українського Проводу інших Церков, що діють між українцями.

Поручаємо Українським Центральним Репрезентаціям у вільному світі відмітити неділю 28 квітня відповідними сходинами й маніфестаціями української громади й своєчасно вислати телеграми до урядів своїх країн, Об'єднаних Націй та Конференції Людських Прав у Тегерані з пригадкою про потоптання людських прав в Україні та з проханням вжити відповідних заходів, щоб ці беззаконня припинити.

Зробімо неділю 28 квітня 1968 справжнім ДНЕМ СОЛІДАРНОСТИ З УКРАЇНСЬКИМ НАРОДОМ!

Президія Секретаріяту СКВУ:

о. д-р Василь Кушнір, в. р. Президент

Микола Плав'юк, в. р. Генеральний Секретар

Іван Г. Сирник, в. р. Заступник Президента

Іван Іванчук, в. р. Скарбник.

УССР В ПАВІЛЬЙОНІ ССР НА МІЖНАРОДНОМУ ЯРМАРКУ В ЛЯЙПЦІГУ

Щорічний „міжнародний ярмарок" у Ляйпцігу закінчився. В павільйоні СССР відвідувачі мали змогу побачити „економічну карту УССР" та декілька нових технічних приладів і машин, створених в Україні. Хоча цього року УССР мала, якби то привілей, як минулого року Білоруська ССР, в совєтському павільйоні, однак на ній показ було покладено на технічні вироби, що давали дуже мало уявлення відвідувачам про Україну. Газета „Радянська Україна" з 15 березня повідомляла, що успіхом користувалось авто „Запорожець" та що „з 21 золотої медалі, яку здобули совєтські експонати, 8 припали українському розділові". Виходить, що Україна не мала в сов. павільйоні в Ляйпцігу навіть свого відділу, а тільки „розділ".

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

Частина III

ПЕТРУША

(4)

Чисте серце, чиста правда світилася в очах хлопця. Не можна було йому не повірити.

— Ну, добре, — сказав Олександер Петрович, — тепер ми посидимо, підемо до школи, а потім ти мені покажеш, як ти вивчив так скоро вивчати вірші. А за черевики я тобі дуже вдячний. Ти дуже гарно їх вичистив. Але надалі не роби цього, бо я тебе взяв не для послуги, а з доброго серця.

— Але ж і я вам чистив не для послуги, а з доброго серця, — прошепотів Петруша. Олександер Петрович був зворушений.

— Ех ти, хлопчення моє миле, дякую тобі за твоє добре серце!

День побіг своєю чергою — пішли до школи, поскладали книжки, бо Олександер Петрович мав привести шкільну бібліотеку до порядку. Потім пообідали, а тоді вчитель дав Петруші шкільну читанку, показав якийсь вірш і сказав прочитати його вголос. Петруша помалу читав, у деяких незнайомих йому словах робив помилки та неправильні наголоси. Учитель поправляв, а потім сам прочитав четверо той вірш. Петруша повторив за ним, потім сам кілька разів тихенько перечитав, закрив книжку і сказав вірш напам'ять. Але без запинки.

— Цей вірш не такий гарний, — сказав він, — ліпше я вам ще раз прокажу той, що вивчив сьогодні ранком. Той такий легкий, що слова самі собою йдуть одне за одним.

Олександер Петрович переконався, що хлопець має надзвичайні здібності, що пам'ять у нього феноменальна.

— Надвечір, коли прийшов Василь Миколайович, вперше чергу захотів Олександер Петрович похвалитися приятелеві н а д звичайними здібностями свого учня. Коли Петруша продеклямував довгий вірш Некрасова, який вивчив того ранку, гість дав йому солодкого пряника і сказав, що він певно добре намучився, поки те вивчив, і тому нехай іде на двір трохи погуляти. А своєму приятелеві зауважив, що це непедагогічно обтяжувати дитячу голову непосильним балястом. Та коли Олександер Петрович відповів, що хлопець вивчив вірша з власної охоти, поки він спав, гість справді здивувався.

— Найліпше сам вибери якийсь вірш і побачиш, як скоро Петруша його вивчить, — сказав Олександер Петрович.

— Не дуже мені подобаються такі експерименти, але ліпше це питання зразу вияснити.

Отже, покликали Петрушу, і гість дав йому невеликий, але дуже гарний, веселий віршик. Хлопець тут же тричі його перечитав, закрив книжку і проказав напам'ять.

— Ну, ти справді молодець, маєш золоту голову! Бережи її, вона придасться не тільки тобі, а й людям.

∴

Коли відкрилася бурса, тобто інтернат духовної школи, „смотритель" повідомив Олександра Петровича, що він уже може прийняти Петрушу. Вчитель на це відповів, що хлопець хоч в науці добрий, але літами замолодий і фізично слабкий, як ще бачиш. Знаючи звичаї та вдачу бурсаків, Олександер Петрович побоювався, що Петруші в бурсі довелося б пережити багато кривд та всякого роду поневірянь від сильніших товаришів. Отже він, вважаючи себе до певної міри опікуном цього виключно здібного хлопця, думав, що зробить добре діло, залишивши його і надалі у себе під своїм доглядом і відповідальністю, приймаючи на увагу, що він сирота. „Смотритель" не мав нічого проти цього наміру. Так воно й залишилось, і Петруша жив щасливо у свого Богом даного опікуна.

Коли в школі розпочалась наука, для Петруші не було жадних труднощів. Завжди і в усьому він був перший. Ті всі відомості, які свого часу чув він від батька, чи то з арифметики, чи з історії або географії, постійно ставали йому в пригоді. Тепер, обертаючись увесь час серед учителів, слухаючи їх розмови, читаючи всякі книжки та розглядаючи цікаві картинки, а головно завдяки ласкавій приязні та сталій увазі Олександра Петровича, хлопець швидко збагачував свої знання, далеко перевищуючи рівень шкільних товаришів.

Правда, таке виключне становище в школі, надзвичайні успіхи в науках, як також постійні близькі стосунки з учителями до певної міри розпестили Петрушу, зробили його більш самопевним, більш незалежним і вільним від того остраху, який в ті часи панував по школах і творив глибоку прірву між учнями та вчителями. Правда й те, що нові, молоді вчителі внесли зовсім інший дух в школу. Захоплюючись літературою, вони вчили і учнів любити красне письменство та поезію. Петруша для власної потіхи вчив напам'ять уривки з творів Гоголя, Турґенева, вірші Пушкіна, Лермонтова, а особливо Некрасова, який тоді був найбільш популярним. Учителі за це його не тільки хвалили і обдаровували, але часами навіть йшли між собою в заклад — чи вивчить Петруша той чи інший вірш в рекордовому часі.

Усе йшло добре, але кінцем третього року спіткала Петрушу велика біда, що залишила тяжкий слід на все його життя.

Тут треба зауважити про загальне становище.

По знесенні кріпацтва в усій державі чим далі, тим більше розросталось невдоволення, бо для всіх було очевидним, що, замість злиття становища народу, настало згіршення. Гроші і великі мастки скупчувались в руках усяких купців, підрядчиків та баришників, які всякими ловкими аферами, а часто шахрайствами згромаджували великі капітали. В більшості ці люди були мало освічені, без всяких понять про честь та совість, про шляхетність чи високі ідеї загального добра та справедливости. Вищу клясу родової старої шляхти, матеріяльно зруйновану, разом з освіченою інтеліґенцією використовували нові капіталісти. Тим більше використовували вони робітництво і селянство.

Внаслідок загального невдоволення ширились серед студентства та інтеліґенції політичні гуртки з метою боротьби проти такого несправедливого становища та проти уряду.

До одного з таких політичних гуртків належала й група вчителів кам'янецьких шкіл, а зокрема і добрий учитель, опікун Петруші з своїм приятелем.

І ось одної весняної ночі прийшли жандарми, зробили трус і заарештували Олександра Петровича та його приятеля. Завезли їх Бог знає куди, і ніхто їх більше ніколи не бачив, ані чутки від них ніякої не було. Так ніби земля під ними запалася...

(Далі буде)

Пластова Ватра

РІК XV. Ч. 1 (100)

СОТЕ ЧИСЛО ПЛАСТОВОЇ ВАТРИ

ПРО НАШУ „ВАТРУ"

Оце перед нами соте число „Пластової Ватри". Перше число появилося 30 січня 1954 року, п'ятдесяте — 20-го грудня 1958 року.

Спершу це був майже одинокий лучник не тільки між Пластом в ЗСА й українською громадою, але теж між Пластом і його старшими чи вже повнолітніми членами. Мало є пластових сеньйорів, які не діставали б „Свободи", немає батьків, що мають дітей в Пласті, які не мали б в себе вдома „Свободи" на столі. І хоч може молодь не багато читає щоденної „Свободи", то числа з „Пластовою Ватрою" завжди уважно пластовою братією переглядаються і читаються.

У перших чотирьох роках „Пластова Ватра" була місячником (10 чисел річно). Згодом перейшла на двомісячник. А відколи почав появлятися періодично пл. місячник „Юнак" (1962), а потім і пластовий ідеологічний квартальник „Пластовий Шлях" — „Пластова Ватра" стала квартальником.

„НАЗУСТРІЧ НАШІЙ МОЛОДІ"

В статті під таким заголовком Редакція „Свободи" започаткувала 16 січня 1954 року світлу ідею відступити одну сторінку свого почитного щоденника. І оце 15-ий рік з черги провадить цю ідею в життя. Пласт з неї безперерви користає, щоб „знайти щотісніший зв'язок з цілою українською громадою, відданою справі українського державного майбутнього. . .", як читаємо в редакційній статті в першому числі „Пластової Ватри".

За це все належить Українському Народному Союзові й Видавництву „Свободи" щире признання й подяка.

Але не сказали б ми усього, коли б не звернули з вдячністю уваги на факт, що Редакція „Свободи" слідкує постійно за біжучими подіями в Пласті й звітує про них негайно (здебільша на першій сторінці) — своїй багатотисячній громаді читачів. А що це громада, розкинена не тільки в Північній Америці, то вістки про пластову дію розходяться дослівно по цілому світі. Вістки ці з правила підхоплюють українські радіомовлення, з яких кілька передають за залізну заслону. І так останніми часами ми могли занотувати реакцію давних пластунів і членів Пласт-Прияту, які в приватних листах висловлювали свою радість з існування й кріпшання Пласту, дармащо поза Рідними Землями.

А ХТО ТАКА „ПЛАСТОВА ВАТРА"?

Носієм „Пластової Ватри" й відповідальним за її появу є Крайова Пластова Старшина (скор. КПС) в Америці. З її доручення редагує сторінку пл. сен. Ольга Кузьмович, журналістка за фахом (Варшавський Інститут Журналістичний, 1939) і активна пластунка-провідник. Спершу була вона членом редакційної колегії, а від вересня 1955 р. перебрала редагування сама й його безперервно майже 13 років успішно провадить. Хтось збоку подумає, що Подрузі Кузьмович приходила ця праця легко. Раз — вона фахівець, яких між українцями обмаль, а подруге — вона ввесь час активна у проводі Пласту, найкраще знає, що в Пласті діється, що плянується й на що треба тепер звернути увагу батьків і громади. Це все правда.

Але ми теж добре знаємо, скільки вміння й труду треба вложити, щоб підібрати, впорядкувати та підготовити до друку одну сторінку формату „Свободи". І все це робити, не занедбуючи інших численних обов'язків.

Пластуни це все добре розуміють і пластовим скромним звичаєм кличуть своїй Подрузі тричі СКОБ! за успішне й зразкове сповнення пластового обов'язку.

А. Мілянич, ЛЧ
діловод преси й інформації КПС

Переглядаючи другу п'ятдесятку

Багато ясних і багато сумних моментів з останніх років життя Українського Пласту записано на 50 сторінках „Пластової Ватри".

Мазепинський Здвиг Молоді, в якому пластуни здобули перше місце, участь у Джемборі на Філіппінах наших представників, опис перших десяти років праці Пласту в ЗСА, десятиріччя пластових осель і станиць, проголошення і перебіг трьох крайових з'їздів в ЗСА, Шевченківський рік у Пласті, участь пластунів у відслоненні пам'ятників Т. Шевченкові у Вінніпеґу та у Вашинґтоні, Пластові Крайові Зустрічі в Канаді, поява нового видання „Життя в Пласті", участь пластової групи у Джемборі у Греції, віднова юнацького журналу „Юнак" і „Пластового Шляху", як журналу пластової думки, 50-річчя Українського Пласту і Ювілейна Пластова Зустріч, найбільша в історії нашої організації, а нещодавно проголошення Другого Пластового Конґресу та звіт із його першої сесії і семінаря, дві Конференції Пластових Організацій — ось тільки найвизначніші події із широкого поля праці пластової організації перш усього на терені ЗСА, але також і в загальному у діяспорі, що були віднотовані у „Пластовій Ватрі".

А поміж ними чорною стрічкою тягнуться сумні, неминучі вістки про втрати в наших рядах: відхід від нас Начального Пластуна, Сірого Лева; прощання з багатьма пластовими сеньйорами - провідниками, яких доля забрала від нас.

Переплітається сум із радістю на цих п'ятдесяти сторінках, що появилися від 1958 року. Але радість і життя перемагають, бо ж „Пластова Ватра" була виявом живучости, дії, росту та успіхів молодечої організації, якої ім'я відоме всій українській спільноті.

Переглядаючи цих 50 сторінок, перед нами пересуваються образи, події, люди, немов на фільмовій стрічці — оживає друковане слово, набирає форм і почувань... і стає жаль, що все це вже поза нами, але й радісно, що так залишиться воно назавжди зареєстроване у річниках „Свободи", як доказ значення пластової організації в історії життя українців в діяспорі шістдесятих років двадцятого сторіччя.

Ольга Кузьмович

Редагує Колеґія під проводом пл. сен. Ольги Кузьмович
Листи і матеріяли висилати на адресу:
PLAST, Inc. — 140 Second Ave., New York, N.Y. 10003

Пл. сен. Юрій Старосольський
Голова Головної Пластової Ради

ПЛАСТУН ТАРАС ЧУПРИНКА І ВЕЛИКІ РОКОВИНИ

(Із промови на святкуванні Великих Роковин Української Державности і 25-річчя УПА та відкритті потрету Тараса Чупринки у Пластовій Станиці у Філядельфії)

Коли ми, українські Пластуни, поклоняємося в пошані великим роковинам проголошення Незалежности й Суверенности Української Держави та повстання революційних Українських Збройних Сил, то ми не тільки лучимося в тому з усією українською громадою у вільному світі, але діємо в гордому і зобов'язуючому почутті, що з цими подіями в'яже нашу організацію органічний зв'язок: ідейний, річевий і кровний. Він ідейний, бо Пласт постав і спер свою ідеологію на ідеї вільної, від нікого незалежної Української Держави — такої, як була проголошена IV Універсалом; адже це Україні склали обіт вже наші перші пластуни й прирікали „плекати силу тіла й духа, щоб нарід наш вольний і могучий став"... Цей зв'язок і реальний, бо це ж наші пластуни маршували в перших рядах Українських Січових Стрільців, як добровольці, пройшли весь шлях визвольний, Київ помагали здобувати, а потім, чверть століття пізніше, знову Українську Повстанчу Армію співтворили і ряди її наповнили. І, вкінці, цей зв'язок нам і кровний, бо в море крови української, що значила шлях наших Визвольних Змагань впродовж півстоліття не краплини, а цілі потоки пластової крови сплило.

Але сьогодні ми святкуємо Великі Роковини ще в особливий спосіб: ми вибрали як символ нашого відношення до славних подій одну людину — нашого друга і члена, славної пам'яти Романа Шухевича — Тараса Чупринку, патріота з гарячим серцем, діяча неструдимого, співтворця й Командира, Генераг-Хорунжого УПА.

Ми не могли б вибрати кращого символу, правдивішого взору нашого розуміння великої мети української, наших форм і шляхів служби Батьківщині, як вибираючи Його, такого близького нам, бо одного з-поміж нас, а водночас так далекого нам тією віддаллю, яку творить вищість, а то й недосяжність людської якости.

Пласт — виховна організація, тому людина з її якістю, з її життєвою філософією, світоглядом, характером і практичним пристосуванням до життьових завдань, буде завжди в осередку нашої уваги, нашою ціллю виховною, нашою турботою, журбою, а то й гордістю. Роман Шухевич — Тарас Чупринка, був нашою журбою, але передусім був — і завжди буде — нашою гордістю.

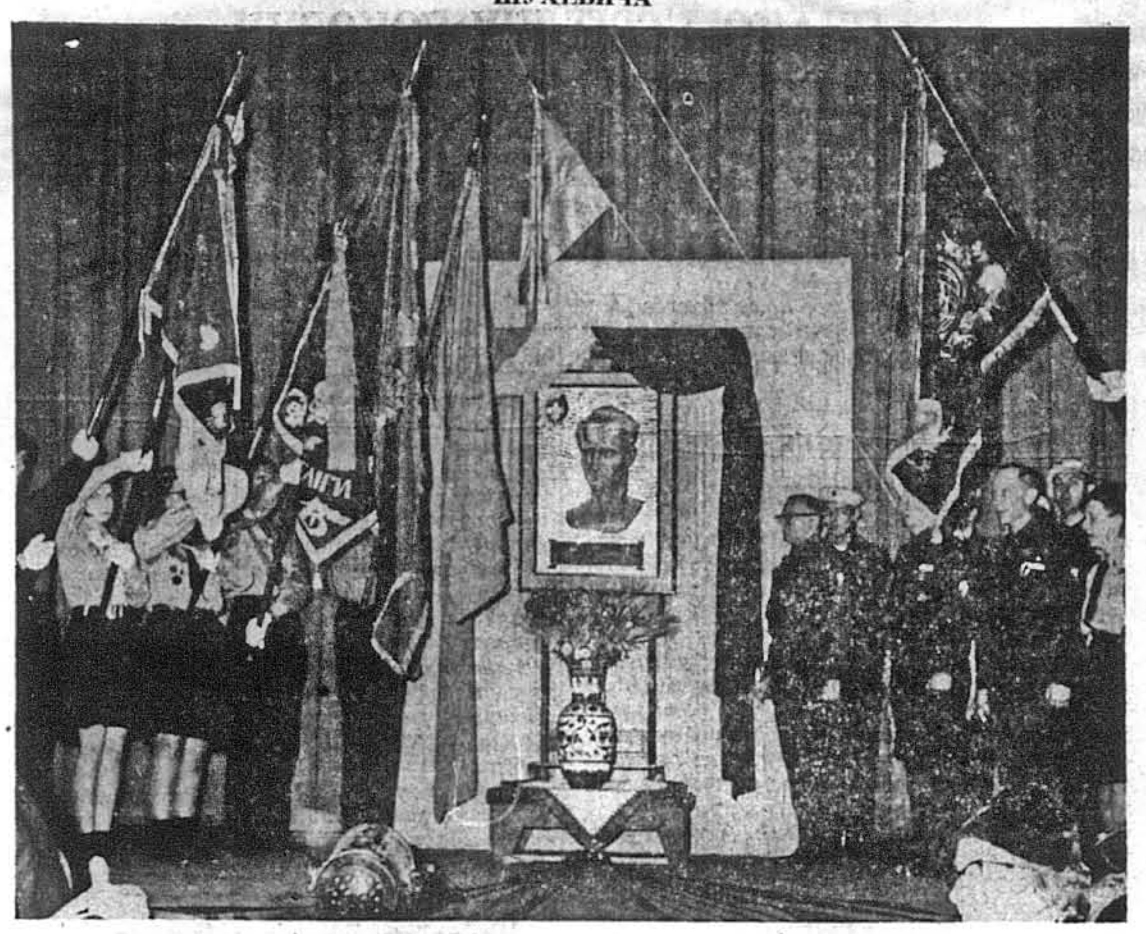
Для нас, пластунів, що виховуємо людину, Він не лише герой історії; він жива людина, яку ми оцінюємо порівнюючи з нашим виховним ідеалом. І тепер, коли ділить нас від Нього такий великий простір часу, ми бачимо і розуміємо, і складаємо в цілість Його вдачу, прикмети, вислови, Його зацікавлення, погляди й поведінку; і постає перед нами Його якість.

Чи не мусимо подивляти передусім Його всесторонности зацікавлень і талантів? Від Нього часто чули ми про старий грецький ідеал добра і краси — „кальоаґатії" і його молодече філософування про практичне його примінення. Здається, кожна точка Пластового Закону ставала для Нього своїм маленьким життьовим ідеалом, зовсім реальним, доцільним. Сила — Краса — Обережність — Бистрість з нашого гасла набирали в Нього життя і реальности. Ми знаємо, що держався Він їх у своєму житті, у змаганнях, у боротьбі... Нам хочеться вірити, що були вони основою Його життєвого стилю і Його успіхів.

Життя Його не було довге, не було особисто щасливе. Але було велике своїм змістом і цінне своїми осягами.

Цим життям так, як і смертю, Він створив леґенду. Але не таку, що з давен-давна батьки і діди передають як казку, може фантазію, будучим поколінням. Його леґенда жива вічно живим і реальним змістом і нашою вічно живою, гордою пам'яттю про Нього.

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ГОЛ. КОМАНДИРА УПА ГЕН. ТАРАСА ЧУПРИНКИ — РОМАНА ШУХЕВИЧА

Портрет Гол. Командира УПА ген. хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки, пластуна - чорноморця відслонений у Філядельфії в дні 21-го січня 1968 р. По правій стороні Пластовий Провід: пл. сен. Я. Гладкий, Ю. Ференцевич, Я. Бойдуник, Г. Коренець, почесна стежа куреня Чорноморців і Лісових Чортів. По лівій стороні прапори Пласту, ОДУМ-у, СУМА. Над портретом роботи В. Ласовського прапор Української Чорноморської Фльоти.

Посвячення прапору Куреня ім. Євгена Коновальця в Ню Йорку

У світлу річницю 50-річчя Української Державности та Національної Революції юнацький курінь ім. Є. Коновальця постановив виготовити та посвятити прапор, що носить ім'я одного із найкращих борців за українську незалежність.

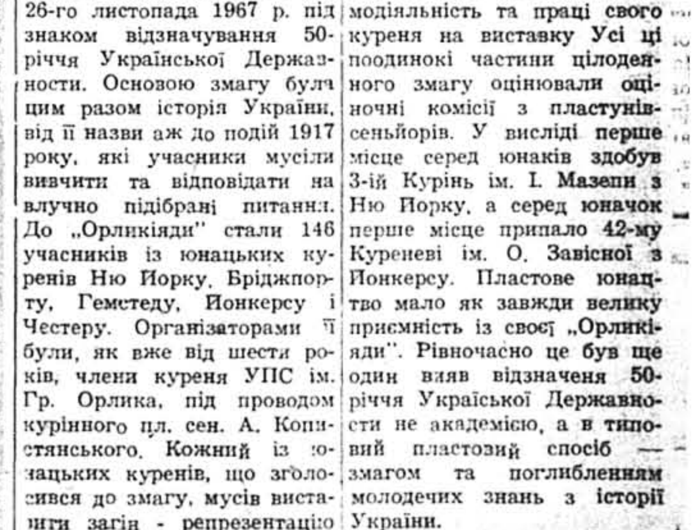
21-го січня 1968 року юнаки 21-го куреня із своїм зв'язковим пл. сен. М. Юзеневом гордо стanули після Святочного Апелю Пластової Станиці в Ню Йорку до пропам'ятного акту посвячення прапору. У великій залі Української Католицької Школи ім. св. Юра зібралися численні батьки юнаків із 21-го куреня УПЮ, представники українських громадських організацій, Пластовий Провід, делеґація організації СУМА та делеґації довколичних пластових станиць, щоби бути свідками та кумами акту посвячення. Голозними кумами були голова КПС пл. сен. Я. Бойдуник і голова Виховного Сектора КПСтаршини пл. сен. Ольга Кузьмович. Прегарно вишитий чорно-червоний прапор посвятили всеч. отці О. Засійбіда та В. Ковалик, а заприсяження хорунжих перевів в асисті зв'язкового голова Крайової Пластової Старшини пл.сен. Я. Бойдуник, як також заприсяження куреня, виголошуючи відповідне слово з бажаннями нести гордо та чесно цей прапор в ім'я світлої пам'яті того, чиє ім'я він носить.

Найкращими та найбільш зворушливими хвилинами цього знаменного свята була виголошена немов у продовжені до приречення хорунжого пл. скоба А. Сливоцького рецитація вірша „Прапоре наш" та відчитання, як першого у ряді привітів, листа від вдови полк. Коновальця пані Ольги Коновалець.

Для учасників свята, зокрема для членів-юнаків куреня ім. Є. Коновальця, цей день 21го січня залишиться напевно надовго в пам'яті, як ще один живий доказ, що пластуни далі вірні своєму приреченню „Вірности Богові та Україні".

Пластова „Орликіяда" під знаком 50-річчя української державности

Традиційна вже „Орликіяда" у формі цікавого змагу для пластового юнацтва із станиць східнього побережжя ЗСА відбулася в дні 26-го листопада 1967 р. під знаком відзначування 50-річчя Української Державности. Основою змагу були цим разом історія України, від її назви аж до подій 1917 року, які учасники мусіли вивчити та відповідати на влучно підібрані питання. До „Орликіяди" стали 146 учасників із юнацьких куренів Ню Йорку, Бріджпорту, Гемстеду, Йонкерсу і Честеру. Організаторами її були, як вже від шести років, члени куреня УПС ім. Гр. Орлика, під проводом курінного пл. сен. А. Копистянського. Кожний із юнацьких куренів, що зголосився до змагу, мусів виставити загін - репрезентацію куреня і цей загін відповідав прилюдно на витягнені жеребом питання з історії України, а відтак мусів показати свою мистецьку самодіяльність та праці свого куреня на виставку Усі ці поодинокі частини цілоденного змагу оцінювали оціночні комісії з пластунів-сеньйорів. У висліді перше місце серед юнаків здобув 3-ій Курінь ім. І. Мазепи з Ню Йорку, а серед юначок перше місце припало 42-му Куреневі ім. О. Завісної з Йонкерсу. Пластове юнацтво мало як завжди велику приємність із своєї „Орликіяди". Рівночасно це був ще один вияв відзначення 50-річчя Української Державности не академією, а в типовий пластовий спосіб — змагом та поглибленням молодечих знань з історії України.

Фрагмент пластової виставки на Дні Пластуна в Бофало

СВОБОДА — UKRAINIAN WEEKLY SECTION, SATURDAY, JANUARY 30, 1954

Пластова Ватра

В ДОРОГУ

КРУТИ – ПОЧАТОК НОВОЇ ДОБИ

З НАШОГО ВІКНА

КРУТИ

П'ЯТИЙ З'ЇЗД СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТУНІВ

ПОВОРОТ У ЗЕЛЕНУ ЮНІСТЬ

ПЛАСТОВА ЯЛИНКА

ПЛАСТОВІ НОВИНИ

З НОВАЦЬКОЇ ХРОНІКИ

В ПЛАСТОВІЙ ДОМІВЦІ

Фотокопія (поменшена) першого числа „Пластової Ватри", виданої 30-го січня 1954 р. в роковини Крут.

УВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПІД ЗНАКОМ СВІТЛИХ РОКОВИН

Згідно із дорученнями Головної Пластової Булави до усіх Крайових Пластових Старшин у вільному світі, вся велика пластова родина відзнагає на свій спосіб у праці, дружніх зустрігах, таборах і самогинних виявах усі великі та світлі дати з недавнього минулого України, а це: 25-ріггя УПА, 50-ріггя Української Державности, 50-ріггя піднесення Українського Прапору на Чорному морі та 25-ріггя 1-ої Дивізії УНА.

Подаємо до відому широкого кола гитагів „Пластової Ватри" різні вияви таких пластових святкувань, як найкращий доказ громадської зрілости пластової організації.

Пластова Станиця у Філядельфії у Золоті Роковини

Пластова Станиця у Філядельфії відзначила 21 січня 68 р. роковини 50-річчя Відродження Української Державности і 25-річя УПА Святочним Апелем, під час якого відслонено портрет Головного Командира УПА, ген.-хор. Тараса Чупринки, пластуна - чорноморця Романа Шухевича.

У святі, що відбувалося у Горожанському Домі, взяли участь голови та члени головного і крайового Пластового Проводу, почесні стежі пластунів Чорноморців із прапором Української Державної Чорноморської Фльоти і пластунів Лісових Чортів, близько 400 пластунів, організовані відділи братніх організацій молоді — СУМА і ОДУМ з прапорами, представники комбатантських і громадських організацій, учасники-куми та гості.

Головне слово про життя Р. Шухевича-Чупринки, як юнака, спортовця, пластуна та вояка - провідника, виголосив голова Головної Пластової Ради пл сен. Юрій Старосольський. Він закликав зібраних пластунів, щоби жили життям, повним і палаючим любов'ю до України, як було повне життя Чупринки-Шухевича.

Після відчитання 4-го Універсалу, відспівання національного гимну та звітів слідували привіти новаків, рецитація новачок і коротка оцінка укладу п. З. Чайківського у виконанні юнаків, яка характеризувала Р. Шухевича, як пластового юнака.

На завершення свята був відкритий портрет виконання мистця Володимира Ласовського, що убезсмертнив ідеали генерала Чупринки - Шухевича. Акт святкового відслонення портрету доконав під покровом прапору Української Чорноморської Фльоти провідний пластун-чорноморець скавтмастер Ярo Гладкий в асисті Пластового Проводу. Грімким пластовим кличем „Скоб" і відспіванням „Не пора" та пластового гимну закінчено Святочний Апель.

Свято пройшло з повним успіхом. Відзначалось воно зразковою точністю, браком патосу і коротким годинним перебігом. Успіх його треба завдячувати бездоганній поставі всього пластунства Філядельфійської станиці та спільним зусиллям і активній співпраці членів окремого Підготовного Комітету, до складу якого входили представники Станичної Старшини, члени сеньйорату, старшого пластунства і Пласт-прияту під проводом голови Комітету пл.сен. Юрія Цегельського і мгр. Оександра Луцького, секретаря та ініціятора програми свята.

ст. пл. Іван Бережницький
прес. реф.
Пл. Станиці Філядельфія

Юнацтво Боффало та околиці відзначили Роковини Державно-Національного та Пластового життя „Днем Пластуна"

День 10 грудня 1967 р. надовго залишиться у спогадах горстки активних членів Станиці Боффало.

Пластунство з поблизького Гамільтону, делегація юнаків з Торонта під проводом заступника голови Крайової Пластової Старшини пл. сен. Романа Копача, юнацтво з Клівленду, Рочестеру та усі члени Станиці Боффало зібралися, щоб спільно відсвяткувати 50-річчя Української Національної Революції і вшанувати тих, що стояли в лавах Українських Армій у боротьбі за самостійність, зокрема активного УСС і одного з основників та провідників Пласту, проф. Івана Чмолу, якому 75-річчя із дня народин припало на 67 рік.

Численно зібрані учасники вислухали спільно Служби Божої, а після панахиди на могилі Начального Пластуна переїхали до Народного Дому „Дніпро", де відбувалася багата програма цього дня, переведена із справжньою пластовою точністю. Була дуже багата, тож нeставало часу на дозвілля, але все пройшло якнайкраще під опікою та проводом місцевих пластунів і пластунок.

Після спільного обіду присутні перейшли оглянути пластові виставки, що їх влаштував пл. сен. М. Борачок, і він також відкрив її, прохаючи голову Пластового Музею пл. сен. Л. Бачинського святочно розтяти стрічку. Приявні зі захопленням оглядали виставку 50-річчя Української Національної Революції, а зокрема експонати з часів Визвольних Змагань та найновіших військових формацій, передусім УПА. З ділянки пластування були окремі відділи: куток Начального Пластуна, проф. І. Чмоли, пластова оселя „Новий Сокіл" та збірки пластових відзнак і значків - марок. На столах розложені експонати новацтва і юнацтва.

У великій залі засіли, після оглянення виставки, батьки пластової молоді, а учасники - пластуни стали до звіту станичному пл. сен. О. Бережницькому, який започаткував п р о г раму „Дня Пластуна". Першою точкою був складений пл. сен. Оксаною Бережницькою монтаж для юнацтва із Боффало, яке в історичних, військових і національних строях віддзеркалило змаг України колись та тепер до державницького життя та 55-річчя Пласту і незабутню постать проф. І. Чмоли. Із багатьох учасників цієї точки слід згадати трьох заповідачок: пл. розв. М. Гаврилюк, пл. розв. М Перейму та пл. у. З. Чмолу. Опісля пластуни із Гамільтону вивели інсценізацію „Молитви батька", а з Клівленду — монтаж „У 75-річчя проф. І. Чмоли". Деклямацією про проф. Чмолу виголосив О. Борачок. Під звуки „Многая літа" вручено д р у ж к ні проф. І. Чмоли, присутній на святі, китицю квітів, а пл. сен. Р. Копач зложив подяку від кол. його таборових вихованців. По кожній точці учасники співали пластових пісень. З дальших точок були скрипковий дует пл. уч. О. Чмоли та розв. О. Сайкевич, також прих Л. Шрамель і У. Ткачук, збірна точка новацтва Боффало, яке виконало новацький марш, дві пісні та деклямацію нов. Д. Стасюк.

Сумівська танцювальна група з Боффало виконала збірний танок „Гуцулка", а відтак „Аркан". Пластова молодь із захопленням прийняла виступ СУМА, що вказує на доцільність співпраці, зокрема спільних виступів.

Сотн. Іван Чмола

Вкінці відбулась офіційна частина свята: пластове приречення, іменування розвідників і розвідниць та надання новацьких відзначень. Звітом і національним гимном закінчено „День Пластуна", який із скромної пластової імпрези перетворився на „Окружний Здвиг Юнацтва" з понад 200 учасниками.

Подав АБО

Історія України у монтажі юнацтва на Дні Пластуна в Бофало

Ювілейна Пластова Зустріч Австралії у 50-річчя Української Державности

Разом з усією українською спільнотою у вільному світі, українська громада в Австралії на переломі 67-68 рр. відбула Перший Здвиг відзначення 50-річчя Української Державности та 25-річчя УПА.

Пласт, як нероздільна частина української спільноти, взяв участь у цих святкуваннях та перевів з цієї нагоди Ювілейну Пластову Зустріч, додаючи до національних річниць також 55-річчя Українського Пласту. Під знаком цих трьох ювілеїв пройшла ця Зустріч з великим успіхом від 23 до 30 грудня 1967 р. на пластовій площі „Холодний Яр" в Іеґлеборні, НПВ, поблизу Сіднею, де відбувався Здвиг Українців. Усі три ювілеї тісно пов'язані з собою, бо Пласт постав напередодні Визвольних Змагань. Як відомо, перші його кадри включилися у лави Січових Стрільців, а опісля пластун присутній у час формування української державности, у стрілецьких окопах, УВО, Карпатської Січі, 1 Української Дивізії аж до останніх сторінок історії — до УПА з її леґендарним командиром Чупринкою, якого звали у пластових кругах Щухом. Пласт у своїй формі та змістом є організацією молоді. Однак, помітне явище тяглости пластової родини: біля народженого в Австралії жовтодзюба стоять у пластових лавах не тільки його старші брати чи сестри, а й батьки, як і сиwоволосий дід із комбатантською відзнакою поруч пластової лелійки, з якою він вирушав тому 50 років „підіймати червону калину".

Пласт в Австралії діє майже в усіх скупчених українців, і всі ці осередки були заступлені на Ювілейній Пластовій Зустрічі: найбільший кількісно Мельбурн — 208 осіб, Сідней — 132, Аделаїда — 70, Брізбен — 15, Джілонґ — 24, Балярт — 8, Гобарт — 3. Разом на Зустрічі було 204 пластуни і 221 пластунка та 25 членів пластового сеньйорату.

Командантом був відомий з Европи пластовий провідник пл. сен. Р. Олесницький, а бунчужним ст. пл. М. Добротвір. Замітним було, що у проводі Зустрічі була переважаюча кількість старшого пластунства. Це вже вихованці пластової системи, які продовжують своє пластування як провідника та виховники, більшість із них зустрілася із пластовою ідеологією вже в Автралії. Вони студенти або абсольвенти університетів та чимало з них вже успішні фахівці. Всі вони з досвідом дозкілля, мають своєрідне зобов'язання супроти молодших ровесників і тому старалися, щоб Зус т р і ч пройшла якнайкраще. Виповнена вона була пластовими зайняттями, спортовими змаганнями, мистецькою самодіяльністю, виставкою, відвідинами табору сумівської молоді та вкінці збірною участю у загальному Здвизі української молоді в Сіднеї. В часі Зустрічі відбувся також з'їзд сеньйорату. Проведено три великі святочні ватри, присвячені 50-річчю Української Державности, 25-річчю УПА та 55-річчю Українського Пласту.

На терені Зустрічі приготовано з великим вкладом праці та зусиль прегарну пластову виставку й музей, яких душею був пластовий збирач з Аделаїди пл. сен. М. Шевчик, а мистецьке оформлення дав пластовий маляр пл. сен. В. Савчак. Для учасників ЮПЗустрічі виготовлено окрему відзнаку проєкту М. Окопного та пісню зустрічі, до якої слова та музику уложила пластова провідниця пл. сен. О. Тарнавська. Усі учасники були охоплені в 7 таборах, включно із окремим табором із власним проводом членів Пласт-прияту, які багато спряли своєю працею успіху Зустрічі.

Найбільше, однак, відрадною та успішною подією Зустрічі були взаємні відвідини пластунів і сумівців у своїх таборах. Обидві пройшли у справді дружній та радісній атмосфері. Спортові змагання, товариська зустріч, обмін думками пластових і сумівських виховників, а перш усього щире і дружнє взаємне відношення, уважають усі найкращим прикладом, як українська молодь Австралії зуміла на ділі відзначити справді гідно великі роковини світлих подій української історії.

(За надзвичайним виданням „Вільної Думки" в Сіднеї)

НОВАЧАТА ТАКОЖ ВІДЗНАЧАЮТЬ 50-РІЧЧЯ УКР. ДЕРЖАВНОСТИ

Пластове новацтво, що має іншу систему праці, як їхні старші подруги та друзі, не залишається на свій лад позаду у відзначуванні 50-річчя Української Державности. Відповідні розповіді, вірші та гри, що їх подають їм виховники, зв'язані тісно із світлими моментами історії України і залишають у дитячих голівках матеріял для роздумів і запитів.

Для кращого підкреслення участи новацтва у загальному відзначуванні Золотих Роковин Крайова Референтка Новачок проголосила для новачок на терені ЗСА відповідний змаг, щоб познайомити дітей із славним минулим України, а також із сучасним України та збагатити їхнє знання української мови.

Дні Пласту в Канаді у 50-річчя української державности

Колони пластунок на Міжкрайовій Пластовій Зустрічі в Канаді

Український Пласт в Канаді стоїть вже другий рік під знаком Великих Роковин. У 1967 р. пластовий провід кинув клич „З минулим в майбутнє до нових завдань" і з таким змістом підготовив Міжкрайову Пластову Зустріч, запрошуючи до активної співучасти пластунів із ЗСА. У висліді в часі від 22-го до 30-го липня відбулася на Пластовій Оселі „Батурин" біля Монтреалю зустріч пластового юнацтва, в якій взяло участь 750 пластунів і пластунок з Америки та біля 600 із Канади і яка пройшла під знаком відзначування 50-ности та 100-річчя Канади. Пов'язання історії теперішнім та поглядом на майбутнє вміло проходило у широкій програмі Зустрічі, а відвідини Світової Виставки в Монтреалі та День Української Молоді в Оттаві зі співучастю прем'єра і генерал - губернатора Канади дали пластовій молоді не лише незабутні переживання, але й гордість із приналежности до української етнічної групи. На рік 1968 Пластовий Провід в Канаді кинув клич „У світ кличе вас Україна" та звернув увагу на розвиток характеру та індивідуальности молоді через відповідно для них поданий культ українства.

Новачки в ЗСА змагаються під знаком Соборности

Коли вся у к р а ї нська спільнота у діяспорі з'єдналася для проведення та відбуття Першого Світового Конґресу Вільних Українців, пластовий провід, ідучи під цим самим знаком потреби єдности та суцільности, кинув відповідний клич своїй молоді. З днем 22-го січня 1968 року Крайова Референтка Юначок проголосила на терені ЗСА змаг для юначок, який має головною темою „Соборність" і закінчиться 22-го січня 1969 р., що є світлою датою 50-річчя із проголошення Соборности Українських Земель. Цілий змаг, що проходитиме етапами, має багато цікавих та нових елементів, які допоможуть пластункам зацікавитися ближче минулим України і зрозуміти важливість соборности не лише фізичної, але й духової та виявити свою активність у цьому напрямі.

Пластовий фільм мандрує по ЗСА

Виготовлений з ініціятиви Крайової Пластової Старшини в ЗСА нашим відомим кінопродуцентом п. А. Кулиничем фільм „Дні української пластової молоді", що віддзеркалює перебіг Міжкрайової Пластової Зустрічі в Канаді влітку 1967 р. та участь пластової молоді в Експо і в Дні Української Молоді в Оттаві, після успішної прем'єри в Ню Йорку мандрує зараз по усіх пластових станицях в ЗСА та захоплює пластову і непластову публіку. Звідусіль надходять листи з признанням і вдоволенням, що цей фільм своїм технічним виконаним звуком та описом перевищає інші цього роду фільми, а в деяких місцевостях просять випозичити його для висвітлення в парохіяльних українських школах, як незвичайно позитивний образ життя і дії української пластової молоді. Ініціяторами цієї вдалої пропаґанди Українського Пласту є пл. сен. М. Пежанський і пл. сен. Л Романків.

ЛІСОВА ШКОЛА 1968

За відомом Головного Булавного Пластунів Лісова Школа організує цього року п'ятий з черги міжкрайовий вишкіл провідників для юнацьких таборів. Він складатиметься, як і в попередніх роках, з двох частин: кореспонденційної підготовки в квітні - травні та з двотижневого табору від 23 червня до 6 липня 1968 в горах Кетскіл, в стейті Ню Йорк. Кількість учасників дабору обмежена до 32-ох.

Лісова Школа дає пластунам нагоду познайомитися практично з веденням таборів для юнаків, засвоїти собі практичне знання потрібне до 3-ї пластової проби та здати іспити вмілости з таких ділянок: піонірки, першої допомоги, картографії, куховарення, спортових ігор, стріляння, таборування. За організацію та переведення Лісової Школи відповідають пл.сен. кер. Мирослав Раковський та пл. сен. кер. Юліян Крижановський. Зголошення старших пластунів та юнаків, що склали принаймні другу пробу УПЮ і покінчили 16-ий рік життя, надсилати до 25 березня ц.р. на адресу:

Mr. A. Mycio
595 Madison Ave.,
Elizabeth, N.J.

Вчасний реченець зумовлений кореспонденційним вишколом перед табором. Вписове на вишкіл, платне при зголошенні, амер. дол. 5. — Оплата за табір, платна до 10 червня, амер. дол. 50. — Вписового не звертається, хіба що зголошення кандидата взагалі не було б прийняте.

„Ню Йорк Таймс" про події в Україні

Ню Йорк. — У великій статті в „Ню Йорк Таймс Магазін" з 24 березня 1968 р., під наг. „Нові суди в Росії пригадують про сталінські дні", колишня кореспондентка в Москві Патрісія Блек стверджує, що весною 1967 року в Україні відбулись „у багатьох містах" арешти нібито членів військової групи, поєднаної з такою ж групою у м. Свердловську та в Ленінграді. Авторка висловлює недовір'я і застереження до совєтського обвинувачення груп у „військовій змові", зазначаючи, що довіз будь-якої зброї в СССР з-за кордону надзвичайно важкий і практично не можливий. На стор. 124 Патрісія Б л е к стверджує, що „до найбільш вишуканого терору вдались Брежньов і Косиґін в Україні, де домагання інтелектуальної свободи часом поєднується з українським націоналізмом". Авторка розповідає, що великі хвилі арештів в Україні розпочались у 1966 р., „коли понад 200 професорів з університетів, студентів, журналістів, письменників і науковців поставлено на таємні суди за оборону української культури та права української мови в Українській сов. республіці". П. Блек інформує: „В багатьох містах в Україні відбулись під час тих судів прилюдні демонстрації, а у Львові натовп обкидав квітами засуджених, коли їх виводили з будинку суду".

ЗГОЛОШУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ ДО ЛІТНІХ ТАБОРІВ

Крайова Таборова Комісія КПСтаршини в ЗСА проголосила вже реченці літніх пластових таборів, які подаємо нижче. При цьому звертаємо увагу батьків пластової молоді, що реченці зголошення будуть точно придержувані та з цього приводу вже тепер слід подумати, куди посилати своїх дітей і їх якнайскорше зголосити на даний табір.

Усі пластові табори цього року будуть проходити під знаком історичних роковин української боротьби за незалежність і самостійність, а проводи таборів дістануть відповідні інструкції, щоб у свою програму вплести один із визначних моментів цієї боротьби у відповідний та зрозумілий для молоді спосіб: відзначення бою під Крутами, піднесення українського прапору на суднах Чорноморської фльоти та постання найновішої української військової частини 1-шої Дивізії, у її 25-річчя.

РЕЧЕНЦІ ЗАПЛЯНОВАНИХ ПЛАСТОВИХ ЛІТНІХ ТАБОРІВ В ЗСА

I. ОКРУЖНІ ТАБОРИ:

Вовча Тропа — Іст Четгем

1. Табір УПН-ок від 6. липня до 3. серпня
2. Табір УПН - ів від 3. серпня до 31. серпня
3. Табір УПЮ-ок (молодших) від 6. липня до 3. серпня
4. Табір УПЮ-ок (старших) від 6. липня до 27. липня (розвідчиці або 14 років)
5. Табір УПЮ- ів (молодших) від 3.3 серпня до 24. серпня
6. Табір УПЮ-ів старших) від 3. серпня до 24 серпня (розвідувачі або 14 років)
   Підтабори для пластунів тільки в новацькому віці.

Бобрівка — Гартфорд

7. Табір УПН - ів від 6. липня до 27. липня
8. Табір УПЮ-ок від 6. липня до 27. липня
9. Табір УПЮ- ів від 6. липня до 27. липня

Писаний Камінь — Клівленд

10. Табір УПН -ок від 6. липня до 27. липня
11. Табір УПН - ів від 6. липня до 27. липня
12. Табір УПЮ-ок від 6. липня до 27. липня

Новий Сокіл — Бофало

13. Табір УПН-ок від 6. липня до 27. липня
14. Табір УПН - ів від 6. липня до 27. липня
15. Табір УПЮ- ів від 6. липня до 27. липня

Зелений Яр — Дітройт

16. Табір УПН -ок від 28. липня до18. серпня
17. Табір УПН - ів від 7. липня до 28. липня
18. Табір УПЮ-ок від 28. липня до 18. серпня
19. Табір УПЮ- ів від 7. липня до 28. липня
    Курінний табір для членів 18. Кур. УПЮ-ів в Дітройті від 30. червня до 7. липня.

Станиця Шикаґо

20. Табір УПН -ок від 29. липня до 18. серпня
21. Табір УПН - ів від 6. липня до 26. липня
22. Табір УПЮ-ок від 29. липня до 18. серпня
23. Табір УПЮ- ів від 6. липня до 26. липня
    Курінний табір для юнаків з Шикаґо — від 30. червня до 6. липня. Водний табір для вибраних юнаків з Шикаґо від 29. липня до 4-го серпня.

Станиця Денвер

24. Станичний табір для всіх 4-ох уладів від 13. липня до 4. серпня.

II. СПЕЦІЯЛІЗАЦІЙНІ ТАБОРИ.

25. „Стежки Культури" від 18. серпня до 1. вересня в Істон Валей б. Саратоґа Спрінґс, в стейті Ню Йорк. Організатори — Курінь „Перші Стежі."
26. Мандрівний табір для УПЮ-ок від 18 серпня до 24. серпня, в околиці Кетскіл, стейт Ню Йорк. Організаоор — Курінь „Перші Стежі".
27. Водно-мандрівний табір для старшого юнацтва від 25. серпня до 1. вересня. Орган. — К. УСП „Хмельниченки".
28. Спортовий табір для юнацтва від 18-го серпня до 25. серпня, на оселі „Зелений Яр" коло Дітройту.
29. Спортовий табір для юнацтва від 18. серпня до 25. серпня на оселі Станиці Шикаґо.
30. Водномандрівний табір для старших пластунів і молодих сеніорів від 20. липня до 16. серпня, в околиці північного Онтаріо в Канаді по ріці Олбані до Джеймс Бей. Організатор — 16. Курінь УПС „Бурлаки".

III. КУРСИ, ВИШКОЛИ і КАДРИ

31. Кадра новацьких виховників(-иць) від 26. червня до 5. липня на оселі „Вовча Тропа".
32. Кадра юнацьких виховників і виховниць (окремо) від 26-го червня до 5. липня на оселі „Вовча Тропа".
33. Кадра для новацьких виховників (-иць) від 26. червня до 5-го липня на оселі „Писаний Камінь".
34. „Лісова Школа" — вишкіл таборових провідників УПЮ-ів від 23. червня до 5. липня біля містечка Лексінґтон (Гантер) в Ню Йорк стейті. Організатори — Курені УПС і УСП „Лісові Чорти".

В днях 29 і 30 червня на оселі „Вовча Тропа" відбудеться передтаборовий КУРС - ВІДПРАВА всіх комендантів і комендантів окружних таборів всіх Уладів.

— * —

У В А Г А ! **У В А Г А !**

Карти зголошень на всі окружні табори слід слати на руки референдів таборів в поодиноких станицях.

Всі злолошення на табори слід надіслати до 15 травня ц.р. По 15-ім травня до 30-го травня зголошення на табори можна складати тільки за додатковою оплатою $5.00. Зголошення, зложені після 30. травня, не будуть прийняті. Зголошення на Спеціялізаційні Табори, Курси чи Вишколи слід складати на руки організаторів, або слати на адресу КПС.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО І РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1968 РОКУ

НОВІ ВІДДІЛИ:

Засновано новий Відділ УНСоюзу, означений черговим числом 480 з осідком у місцевості Сарнія, Онт., Канада, під назвою „Товариство ім. св. Юрія Переможця".

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

17 Кузьмин Анна, Олена, Софія, Степан.
42 Варан Дарія І.
45 Погоріло Ераст З.
54 Ващак Алина, Лібор.
59 Яцишин Юдита А.
63 Едвардс Павло Ф., Еллермаєр Сирена Р., Кризманич Кевин Я.
78 Цімерман Иосип Д.
114 Вруґтон Павлина Ф. Д., Мазяр Ірина.
124 Балла Степан О.
128 Варатик Іван мол., Роман.
137 Дрозд Іван мол., Сомик Тарас.
147 Барайчик Богдан І., Проць Леонід, Татьяна А.
153 Гінич Степан М., Фетич Наталя, Ярослав.
156 Кертис Давид А.
157 Дзюк Богдан, Ірина, Мирослава.
163 Марчук Зузанна М., Катерина М., Марія А., Татьяна О.
170 Шеремета Марія К.
200 Баймак Дарія К., Ховаяець Олексія.
211 Геба Іванна А.
216 Ковалишин Наталя А.
217 Колдан Марко Д.
220 Хоркавий Григорій Б.
221 Фіца Михайлина Н. 2.
235 Віліямсон Андрея Л., Вредлі Ст.
242 Дейвид Євстахій Ю. мол., Серітті Альфред мол., Зузанна, Кармен.
247 Білинська Надія Я.
256 Вілсон Тома А.
259 Менесес Давид Д., Саливан Едвин П.
309 Морей Пенні Дз.
320 Басараб Еліза.
336 Дейвис Курт П.
340 Де Олівейра Анастасія.
341 Недин Юліянна.
344 Олійник Анна М., Михайло А.; Нестор Е.
349 Коноллі Михайло К.
352 Вівалді Марія Є.
356 Продивус Ольга М.
372 МекНалті Михайло, Роберт И.
397 Касіян Романа З., Халусяк Ірина А.
412 Бдаженко Донна М., Озимчак Віктор, Леонід.
427 Мусеат Терентій П., Нетріль Катерина М.
432 Дебітка Еліза А.
440 Сербин Христофор К.
456 Ходенська Каролина, С.
460 Братчук Олександер Ст.
471 Радзіховський Микола В., Фіґоль Павло П.
480 Віда Андрій М., Марія, Михайло, Петро; Грох Анна, Елісевич Дарія Чучко Анна М., Ірина С., Патрикія Я., Софія П.
486 Размусин — Таксдейл Давид Ю.
487 Алексаидер Петро.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

76 Гнатів Роман.
94 Вільхівський Ярослав, Оттой Єлисавета А., Совірка Орест І.
116 Тащук Єва, Ольга.
153 Дмитренко Ірина Д., Христина О.
163 Сенів Марія І.
221 Мазуркевич Данило І.
235 Шпак Юдита А.
252 Паниеяк Льойд мол., Михайло.
264 Куземко Роберт І.
293 Форд Анна Л.
325 Кілярд Ричард В., Роман А.; Соробей Роман.
364 Годованський Михайло І.
379 Плесканка Ангелина М.
430 Вонторський Зенон.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

45 Чайковський Осип Є.
194 Якубовський Андрій, Роман.
375 Ткач Степан І.
397 Кулик Ірина.
432 Щука Софія М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

221 Фіца Іван Р. 2.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

7 Нова Лавра А.
8 Поступак Софія.
10 Мальований Роман.
11 Волощук Лідія Д.
40 Цитлер Анастасія А.
42 Гурин Орест.
63 Оресик Лідія А.
50 Долик Володимир Г.
83 Ваґлер Олена, Вікнейр Анастасія А., Глех Марія.
85 Гайдош Степан І., Петровська Каролина І., Шренк Брунгільда.
94 Борискевич — Войд Роберт, Гринчук Михайло.
97 Табачук Юлія Б.
102 Диба Юлія С.
103 Марак Михайло І.
124 Драбик Наталя Л., Степан Я.
126 Пирожик Олександра.
130 Кріль Люба.
141 Віткович Віктор, Кот Степан.
142 Майчак Шарон.
153 Трисецька Анастасія К.
155 Андрусечко Михайло, Івало, Юдита І.
164 Грезлі Рой А.
178 Миґаль Василь К. мол., Струса Лідія А.
183 Суровий Іван Е., Христина И.
194 Копчинська Лідія, Михайлюк Семен мол.
214 Голюка Андрій, Юрій.
221 Андерсон Гайл А., Іванюк Дзвінка, Кобільник Ярослав.
233 Кришталь Ярослав, Левицький Боган.
242 Чиємер Юстина Е.
247 Ля Брі Іванна.
257 Коваль Олена Г.
271 Касетта Тома Фр.
276 Лафій Яким И., Цимбаляк Василь А., Павло І.
280 Дрейк Данило М.
283 Януш Василь І.
295 Дурбак Ярослав.
301 Павленко — Омелянович Микола.
307 Варецький Михайло.
318 Саюк Тереса А., Тома А.
324 Гібел Іван Ст.
333 Бенедикцинська Марія.
341 Сенчук Богдан П.
345 Токар Роберт Д. мол.
346 Гринишин Ірина, Гурко Степан, Тарас; Клек Іван, Новицький Андрій, Павлишин Надія Т., Христина А.
361 Гуловата Анна.
364 Роборецький Гері М.
365 Рудимен Юрій мол.
376 Ганзда Черіл А.
423 Буцірка Марія, Михайло; Гриневич Ігор, Роман; Николайчик Степан, Садовий Алан, Шарі А.
441 Козира Ярослав В., Кузина Павло, Лущак Володимир, Мирон; Палінко Даяна Хр., Лідія К., Роман В. М., Терентій Д. М.; Сойко Труда М. А.
455 Витвицька Марія.
467 Харченко Володимир.
468 Волеста Анна О., Христина Л.
488 Солтисинська Тереса.
489 Онуфрейчук Віктор.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

117 Якубовський Андрій, Роман.
153 Кулик Ірина, Ткач Степан І.
324 Чайковський Осип Є.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

7 Кріль Іван В.
90 Лаврів Омелян мол.
102 Бриян Даяна Т., Матерна Тома А.
137 Мерінґ Степан К.
194 Черник Юрій П.
259 Фіґель Лаврентій Л.
265 Коцюбка Патрикія.
292 Савка Варвара А.
295 Пороховський Зиновій К.
379 Мушинський Володимир.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

3 Шара Марія М., Патрикія А.
25 Прохоренко Володимир.
94 Оттой Єлисавета А.
116 Тащук Єва, Ольга.
121 Бирна Кетлін А.
153 Дмитренко Ірина Д., Христина О.
204 Мерліно Євгенія, Михайло И.
217 Бріяч Ольга.
221 Мазуркевич Данило І.
235 Шпак Юдита А.
251 Шрак Яким Д.
254 Копка — Кирилюк Іванна.
263 Маринюк Іванна Б.
293 Форд Анна Л.
325 Кілард Ричард В., Роман А.
334 Баран Ярослав.
336 Маґнані Іванна.
356 Продивус Ольга М.
432 Гумінілович Андрій, Марко, Юрій.
451 Хребто Оксана Д.
484 Пронів Розалія П.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Коверко Орися.
14 Гординський Володимир, Ярослав.
45 Білинський Олександер М.
57 Масенас Карло, Недільський Давид М., Орлик Григорій, Іван.
59 Зорка Кетлін Р.
83 Коритовська Степанія.
163 Дуда Орися, Пасій Анна.
167 Білан Бонні Є.
171 Фриц Ярослав А.
204 МекДоналд Василь З.
237 Білинський Іван М.
268 Бучко Михайлина К., Ганак Денис.
288 Данилюк Ричард.
296 Сарняк Далиа М.
304 Дзяма Марія.
307 Гурлій Вівіяна, Зіньковський Михайло.
316 Муляр Іван Б.
318 Саюк Степан М.
324 Захарчук Петро Дж. мол.
361 Томашівська Катерина.
414 Гречаник Петро М.
418 Брехун Володимир.
465 Гиба Зенон.
471 Котик Юрій Я.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

33 Гусейко Роберт М.
37 Мистковська Карін Л.
38 Гол Люіза М., Штайнґерволд Морін А.
39 Кузьма Дзвінка, Марта.
44 Кріль Денис І., Лещишин Брюс А., Мечій Юстина А.
45 Гринчишин Василь І.
50 Долик Євгенія А.
96 Гмитер Іван І. мол.
109 Щепеляк Андрея К.
132 Джакомас Іван Г., Іванна К., Яким Р., Яковлина М.
147 Коколюс Михайло мол., Трухан Володимир.
149 Дойле Денис.
151 Йодик Іван мол., Яремчук Даяна.
170 Хмільовська Марія А.
194 Бачинський Андрій.
220 Ковалик Розалина Е.
223 Гезій Іван П.
224 Ірха Іванна М., Иосип Б.
242 Круль Люанна Фр.
244 Праскевич Юрій.
288 Коцопир Ірина, Ольга.
292 Честер Павло С.
296 Пітух Євген А., Прокопик Данило М., Емілія А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ ІЗ МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

59 Гуменюк Марія.
153 Тхорик Вікторія.
221 Голіян Оксана.
256 Калорумакіс Іван, Іванна; Марковський Володимир.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

252 Панисяк Льойд мол. 3.
264 Куземко Роберт І.
364 Годованський Михайло І.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

7 Кріль Іван Б.
10 Видич Иосип, Павло.
13 Поваида Андрій.
14 Андреюк Андрій, Марія; Старожитник Северин, Ірина.
17 Блонський Гавриіл, Ксеня; Кузьмин Богдан, Василь, Марія, Розалія.
23 Вонтроба Михайло С.
25 д-р Гук Михайло, Лідія Т.; Калинич Любомир Е.
48 Дубик Микола.
54 Ващак Костянтин, Алина.
58 о. Немежицький Микола.
59 Андрейко Марта, Гуменюк Марія, Фант Григорій В.
64 Королишин Марія, Кружельник Лідія.
67 Гужик Іван.
69 Петрик Андрій.
78 Іванс Михайло мол.
90 Лаврів Омелян С., Черапан Юстина Ю.
94 Васко Дмитро, Ігор, Олександер, Люба, Марія; Дорич Михайло мол. 2. Соколовська Ядвига.
102 Бриян Даяна Т., Матерна Тома А.
112 Капрал Марія.
113 Ґріц Марта І., Міллер Тома В.
114 Ерентраут Теодор Б., Суптела Михайло.
128 Баратяк Іван, Анна.
132 Дрост Іван Т.
137 Мерінґ Степан К.
147 Варанчик Михайло, Михайло С., Наталя; Боднарчук Іван, Галунько Олексій.
153 Колосенко Олексій, Циля Е.; Фетич Софія.
157 Дзюк Роман, Ольга.
170 Шеремета Параскева.
174 Марчак Роман, Прийма Роман 2, Сявавко Мирослав Д. 2.
180 Зепко Франко.
183 Дуда Марія І.
191 Млинарик Іван.
194 Черник Юрій П.
204 Дерлиця Анна, Зірка; Маленкор Варвара, Подґурська Маргарита, Тарахівський Федір.
216 Леськів Орест, Пристацький Іван.
220 Кравець Анастасія, Москалюк Ніна.
221 Мат Денетта А., Сопівник Ольга.
223 Навроцька Катерина.
230 Тхорик Петро.
235 Андриць Анна, Вобер Михайло, Анна; Крумбок Патрикія Дз.
239 Війтишин Іван, Марія;
240 Воронич Ніна.
242 Мазур Степан, Сирітті Алфред, Яковлина.
245 Яновський Іван, Ольга.
254 Черпак Єлисавета К.
259 Ментус Василь, Фіґель Лаврентій Л.
265 Коцюбка Патрикія.
277 Ґлух Тереса, Кицко Ярослав.
281 Вінтонів Василь, Іванишин Катерина.
291 Онисько Василь, Марія.
292 Савка Варвара А., Черкес Иосип С.
293 Мельник Петро, Стіфенс Фридерик.
295 Порховський Зиновій К., Шабльовський Микола.
306 Капій Кетлін К.
309 Варіян Дзюн Р.
334 Копистинський Иосип.
340 Крутасевич Маріян, Софія; Совза Иоахим Р., Марія М.
342 Стакс Ричард П.
344 Мотика Андрій Р.
347 Мудрий Іван.
356 Депа Роман.
361 Бродин Анастасія Ю., Літепло Павло С., Пригода Іван.
364 Роборецький Василь.
367 Башто Маріян.
369 Малий Давид.
371 Білозір Володимир, Будник Генрик І., Ейлін М.; Гартлі Юрій мол., Колот Олена М., Кріль Анна.
379 Мушинський Володимир, Яримович Юрій.
382 Ґвіда Мирослав, Ралф.
385 Підгайний Ярослав.
397 Вроняка Анатолій, Вуликолексишин Надія Л., Дармограй Орися, Комаровський Ігор, Малюк Михайло, Пісковець Марія, Пюс Олена В., Чучман Лев.
407 Лапан Богдан.
412 Озимчак Андрій, Валентина, Ірина.
418 Макух Тарас.
422 Марчук Юрій.
427 Кухар Патрикія, Поташник Анна М.
445 Петрів Василь.
451 Гулевич Дарія; Метулинський Микола Е., Донна О.
455 Несвячений Андрій.
460 Братчук Іванна.
466 Солюк Михайло.
468 Сенюк Марія.
469 Деделюк Павлина, Мицишин Анна.
480 Віда Анна, Грох Маргарита, Ковалишин Іван, о. Нагаєвський Ісидор, Палій Григорій Ю., Сабада Григорій, Ріта М.; Єспольський Роман, Ярослава; Чучко Степан.
496 Кравченко Олексій, Зіна.
502 Лесташин Василь К.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

20 Кіналь Ірина.
63 Котик Михайло*.
76 Бойко Ольга, Рій Іван, Ірина, Степанія.
94 Вільхівський Іван, Олена; Гевко Олена, Павловська Розалія, Розалія А.; Чайковський Ігор М.
153 Іхтіяров Раїса, Наболотний Петро.
181 Лубинський Володимир*.
194 Безручко Іван, Мирон Наталя.
204 Кутницька Катерина.
251 Цолер Василь І.*
252 Панисяк Іван* 2.
263 Роїк Марія.
277 Виняр Володимир*, Іван*; Угрин Симон.
292 Фултон Іван Ф.*
321 Лодзюк Іван.
325 Турулів Наталя.
346 Лішнянський Михайло*, Анна.
364 Босак Петро*.
408 Ващук Корнель.
422 Кончак Іван*.
423 Городиська Рената.
430 Вонторський Олександер, Головацька Ірина.
432 Козій Євстахій*; Скоцень Олександер*, Стеців Анна.
434 Мартинюк Степан*.
448 Кунанець Степан*.
459 Калат Анна Р., Олена М.; Сенбавер Марія В.
468 Ресковин Розалія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

85 Слук Елеонора.
88 Урбанський Іван.
94 Місюра Анастасія.
153 Бобинська Зореслава, Пак Ігор.
161 Русенко Юліян*.
171 Сенів Гільдеґарда.
270 Вілик Володимир, Олена.
277 Семчишин Микола*.
289 Поліщук Степанія.
312 Завадовський Степан, Теодосія.
339 Ярмівський Іван*, Іван мол.*, Надія.
364 Цьох Роман, Марія.
379 Малюк Дарія.
397 Лисобий Христина.
408 Курман Ілля.
440 Сербин Ярослав.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

59 Гуменюк Марія.
153 Тхорик Вікторія.
221 Голіян Оксана.
256 Калорумакіс Іван*, Іванна; Марковський Володимир Б.*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

65 Напованець Аннабела.
94 Лозинський Михайло*, Ерна.
143 Танасійчук Богдан, Юрій*.
147 Грабовенський Михайло*.
175 Лопатяк Володимир.
216 Обущак Володимир*.
271 Вільська Софія.
287 Желехівська Надія.
306 Капій Володимир П.*
316 Батрак Євгенія М.
379 Каліщук Параскева.
407 Баран Генрих*.
434 Дідух Анна.
454 Дейнека Микола.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

5 Вовк Євген, Стецький Михайло М., Ольга.
10 Мальована Есперанца.
17 Назарук Віктор В.*, Катерина.
45 Погоріло Володимир.
53 Ткачук Василь.
63 Граф Ричард С.*, Турко Ричард К.*
85 Редаковська Марія.
113 Грей Павло К. ст.*, Кравець Семен мол.*, Татонь Тома Р.*
117 Івасечко Ярослав, Паратюкевич Ольга.
147 Проць Агнеса, Иосипина.
153 Левандовський Антін*, Савчин Ярослав, Туренко Ніна, Федик Микола*, Магдалина.
171 Муравів Микола.
174 Бебешко Іван*.
183 Суровий Іван, Анна.
191 Молт Варвара А.
194 Баран Текля, Борик Надія, Данильців Яків, Кокольський Роман В., Копчинський Володимир, Мирон, Юлія; Кузимо Франко*, Лабінський Степан, Ольга; д-р Лозинський Іван, Слюзар Степанія, Трильовський Василь.
214 Фальк Олександер*.
221 Кочій Юлія М., Мацьків Василь, Ніна; Примак Мирон М.
267 Цмайло — Кульчицький Іван.
270 Свусяк Ярослав Т.*
276 Гаррісон Євген Л.*, Закович Василь*, Паслов Алберт Ф.*, Цимбаляк Василь*.
288 Хорват Степанія.
324 Чайковська Реґіна.
346 Бучковська Євгенія, Дос Сантос Севастіян І. П., Марія; Кльований Яків, Якимців Сергій, Ясевич Володимир.
361 Гуловата Марія, Ольга; Малаліїв Катерина.
385 Дмитришин Неоніля.
397 Голубінка Ґраціян*, Федин Анна.
399 Стахровський Дмитро Ч.*, Андрея.
408 Кулинич Лев Т., Олександер О.*
412 Черкес Степан*, Степанія.
423 Воздень Дарія, Дюк Марія, Гарасовський Остап, Іванна; Гоєвич Ірина, Коваль Іван, Корчинський Вернард С.*, Ліщинський Зенон*, Мицик Роман Т., Люба Н.; Мусій Євген.
435 Питльований Володимир*.
441 Палінко Микола*, Катерина, Лоретта; Петришин Олександер*, Трак Михайло*.
456 Брицький Василь*, Воркевич Олена.
468 Пруняк Петро*, Олена.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

120 Русенко Юліян*.
165 Сенів Гільдеґарда.
170 Білик Володимир, Олена.
216 Яринівський Іван*, Іван мол.*, Надія.
217 Борженко Іван.
301 Шерементa Теоосія.
337 Лисобий Христина.
372 Завадовський Степан, Теодосія; Слук Елеонора.
375 Пак Ігор.
397 Бобинська Зореслава.
406 Місюра Анастасія.
423 Малюк Дарія.
424 Дубина Лідія.
432 Курман Ілля.
471 Сербин Ярослав.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

3 Шара Агнеса.
20 Мазурик Андрій*.
63 Котик Михайло*.
69 Литвин Петро*.
78 Ґріґас Лілея М.
127 Ковалик Володимир*.
153 Іхтіяров Раїса, Наболотний Петро.
251 Цоллер Василь*.
277 Виняр Володимир*, Іван*.
292 Заяць Заґорка, Фултон Іван Ф.*
296 Карсон Катерина.
303 Мацак Марта З.
323 Федин Марія.
334 Баран Степанія.
339 Росола Ярослав*.
348 Данилик Катерина.
356 Депа Роман*, Сучків Уляна.
364 Босак Петро*.
371 Тіцький Михайло.
374 Франко Мирон.
413 Заходник Іван*.
432 Винничук Василь, Козій Евстахій*.
436 Шабатура Кетлін.
440 Трутяк Степан*.
459 Калат Анна Р., Олена М.; Сенбавер Марія Б.
481 Федора Степанія А.
484 Пронів Василь*, д-р Рабій Юліян Є.
489 Лопатинська Віра, Циганюк Олена.
490 Федів Ірина.
498 Здебяк Петро*, Саганський Борис*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

57 Динко Павлина.
67 Брохинський Григорій*.
90 Сидор Іван*.
94 Ковалик Іван, Марія.
130 Стешин Омелян*.
153 Лучанко Любомир*.
170 Попик Катерина.
224 Кріль Михайло Олена; Ірха Степан*, Черхавська Марія.
256 Недошитко Василь мол.*
267 Пакарт Двайт А.*, Марлборо Б.*
292 Манько Юрій Л.*, Пельц Олена.
304 Вернеївський Євген*.
318 Дворник Володимир*.
325 Леськів Іван*.
341 Лозинський Віктор*.
347 Мудрий Іван*.
361 Міщишин Михайло, Ясний Андрій.
371 Стон Иосип.
393 Гординицький Данило*.
422 Кончак Марія І.
428 Кордупель Марія.
432 Вліхарський Теодор*, Буздан Мирон*, Олена; Гаврилюк Андрій*, Жаровський Роман, Міґус Павло М.*, Турчиневич Теофіл*.
458 Барла Іван*, Кобилянський Зенон.
464 Островська Катерина.
470 Лепик Ярослава.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

29 Гривнак Мирослав*.
38 Камінч Петро*.
106 Терлецький Микола.
112 Шевчик Олена.
130 Бачинський Маркіян*, Стешин Нестор, Степанія.
132 Смолинський Михайло В*.
133 Мотуз Іван Д*.
147 Баранчик Михайло*, Наталя.
149 Качмарик Іван.
151 Гершак Розалія.
163 Мікусь Федір, Ольга.
179 Павлиж Василь І.*
185 Кіцера Єлисавета.
200 Кевена Елеонора, О'Ґрейді Дарія, Смит Вірджінія.
204 Волчанський Теодор.
219 Боднар Василь*.
220 Ковалик Силвія.
223 Мазур Иосип*, Микулин Мадолайна.
244 Праскович Ширлі М.
245 Сабат Валерія.
288 Меньо Володимир*.
292 Губчик Ольга Н., Фицсимонс Геновефа.
295 Антонюк Марія.
296 МекКрієкі Геновефа П., Сарняк Іван Б.*, Анна.
327 Ванців Іван*, Симпкінс Катерина, Сташко Іван*.
338 Чиприч Марія А.
361 Лібович Юрій*.
367 Бон Іван, Гринів Ванда, Кіндрат Катерина, Мельник Гертруда А.
369 Бліхар Степанія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

1 Кальнаш Іван.
7 Нестер Иосип.
14 д-р Шавала Андрій.
20 Квасняк Каролина.
37 Любас Текля.
40 Лихач Іван.
43 Ґвязда Володимир.
45 Сидорик Анна.
63 Пельц Павло*.
70 Черковський Іван.
72 Беген Іван.
76 Метюс Ольга Г.
91 Козак Анна.
96 Губіцький Петро, Пилипчак Андрій.
102 Гіряк Роман*, Клипчак Іван.
103 Борсук Теодор, Околович Євген.
105 Пятчук Катерина, Савчук Тарас.
106 Романюк Іван.
112 Дарус Марія.
113 Явчак Данило*.
121 Бойко Іван.
126 Кузнан Іван, Сіймовський Михайло.
133 Метюс Ольга Г.
141 Кот Мирон*.
147 Козій Василь*.
155 Гурняк Домініка.
156 Коцюба Василь.
194 Яцун Іван 2.
200 Бабський Іван.
206 Боднар Іван.
211 Тіцький Павло.
220 Феркалюк Юлія.
233 Башуцька Анна.
237 Марків Лукія.
240 Раковський Ярослав.
241 Фірман Корнель.
249 Фисаник Олена.
263 Роїк Марія.
270 Колесник Іван*.
291 Боднар Микола*.
300 Бандровський Иосип.
306 Салій Яків.
316 Джумак Григорій, Татиґа Дмитро.
321 Курило Василь, Лодзюк Іван*.
325 Турулів Наталя.
336 Калмик Катерина.
341 Мудра Юлія.
358 Паливода Степанія, Яріш Франціска.
361 Костів Костянтин.
364 Левицький Теодор, Павлина Текля.
369 Крепич Павло.
379 Максимів Володимир*, Стеценко Татьяна.
386 Лисогір Іван.
422 Кончак Іван*, Левицька Олена.
430 о. Збір Микола, Маланчук Ярослав.
432 Мисак Иосип.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

16 Видич Иосип, Павло.
43 Павлик Микола.
59 Гуменюк Марія.
78 Іванс Михайло мол.
83 Кирилюк Микола, Петро.
94 Дорич Михайло мол.
147 Галунько Олексій.
174 Прийма Роман.
309 Варіян Лука І.
340 Кампос Моацір Д., Зебина Д.; Олівейра Мануїл мол.
345 Станиславів Василь І.
353 Паславський Ярослав.
361 Райовий Володимир.
407 Дзюба Іван В., Лапан Богдан, Липний Іван.
408 Лавровський Степан.
448 Шустер Казимир.
456 Воркевич Ліліяна.
480 Віда Анна, Ковалишин Іван, Спольський Роман.
498 Назар Володимир.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО

Відд.:

219 Янюк Олена.
399 Качор Олег І.*, Куривчак Сильвестер*, Хринівський Орест М.
423 д-р Городиський Орест.
440 Маречко Андрій*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

22 Вілмінґ Степан Л.*
78 Каловчак Іван*.
83 Гуняк Степан*.
194 Мастикаш Богдан*, Мельник Григор*.
295 Костюк Микола*.
347 Торговець Юрій мол.*
399 Малий Карло*.
430 Саґата Галина І.
435 Питльований Володимир*.
446 Радик Микола*.
468 Жалоба Юрій*, Струк Петро*, Юрій*.
473 Чопин Борис*, Володимир*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

103 Околович Євген*.
430 Маланчук Ярослав*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 29 лютого 1968 р.)

Старий рід забез.	99
Кляса О	315
Кляса Т.	5172
Кляса W	12455
Кляса Р 20	16295
Кляса Е 20	11018
Кляса Е 65	1736
Кляса Р 65	1226
Кляса DP 60	321
Кляса DP 65	189
Кляса ADD	2953
Кляса Т 10	115
Кляса Т 5	26

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 Р	183
Кляса 5 Е	206
Кляса Е 20	99
Кляса Р 20	114
Кляса 6 С	5
Кляса Р 65	6
Кляса Е 65	10
Разом	52543

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 29 лютого 1968 р.)

Кляса 1-ша	1158
Кляса 2-га	269
Кляса 3-тя	112
Кляса 4 - Р	2841
Кляса 5 Е	3547
Кляса 6 С	643

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 20	5164
Кляса Е 18	4251
Кляса Е 65	191
Кляса Р 20	6245
Кляса Р 65	134
Разом	24 558

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 31 січня 1968 року:	27,017	58,261	2,940	88,218
Активні члени:				
ПРИРІСТ У ЛЮТІМ 1968:				
Нові члени	92	181	27	300
Прийняті наново	21	46	6	73
Прийняті з перех. листами	6	22	—	28
Зміни кляс забезпечення	2	16	—	18
Прийняті з Департ. Молоді	—	6	—	6
Разом:	121	271	33	425
УБУТОК У ЛЮТІМ 1968:				
Суспендовані члени	94	96	18	208
Відійшли з перех. листами	5	20	—	25
Зміни кляс забезпечення	7	16	—	23
Відійшли до дорослих	12	—	—	12
Померли	5	69	2	76
Вибрали грошові звороти	29	41	—	70
Відійшли з випл. п. сум. заб.	33	39	—	72
Виплатили вповні вкладки заб.	36	44	—	80
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	—	—	—
Разом:	221	325	20	566
Члени, які виплатили вкладки				
ПРИРІСТ У ЛЮТІМ 1968:				
Виплачене забезпечення	36	44	—	80
На безпл. продовж. забезп.	25	50	—	75
Разом:	61	94	—	155
УБУТОК У ЛЮТІМ 1968:				
Померли	3	4	—	7
Вибрали готівку	10	12	—	22
Привернені в актив.	6	27	—	33
ВИГАСЛО ПРОД. ЗАБ.	5	5	—	10
Разом:	24	48	—	72
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем лютого 1968 р.:	26,954	58,253	2,953	88,160

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за лютий 1968 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1968-го року взяли перехідні листи а ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав ПАДОХ
керівник Орг. Відділу

Володимир СОХАН
керівник Рекорд. Відділу

„ДИКІ ЛЕБЕДІ" В НЮАРКУ

Як гарно запровадити 50-теро малих дітей в світ казки. Ті самі діти, що годинами просиджують коло телевізійних апаратів, дивлячись часто на зовсім невідповідні програми, ті самі діти радо і з великим ентузіязмом прибігають на проби, вивчуючи ролі, пісеньки і переживають казку, яка розбуджує їхню фантазію, заводить кудись в уявний світ.

Тож і 9-ох князенків зачаровує недобра королева на лебедів, а мала сестричка журиться їхньою долею і шукає для них порятунку. Розвеселяють сумну князівну її товаришки, співають для неї пісню лісові квіти, а зірка з неба дає знак плести з дротиків корони, а головно мовчати і мовчанкою рятувати зачарованих братів-лебедиків.

Добре вивчені ролі, дзвінка українська мова лунає зі сцени, а око радується прегарними костюмами, що так прецизно зладили мами малих артистів.

Годі вичисляти тут всіх учасників вистави, в головних ролях вибивались: Княгиня-чарівниця — Люба Мостова, ніжна сестричка — Марійка Голіната, Князенко — Зенон Семанишин, і наймолодший лебедик 5-літній Арчик Саламаха, який вже тепер виказує акторський талант. Акомпаніювала до пісень Христя Голинська, а інші фортепіянові точки збагатили програму другої дії, що відбувалась на княжому дворі. Фортепіянові соля виконали: Ліда Семанишин (кл. Т. Богданської), Тая Саламаха (кл. Д. Каранович), Марія Федишин і Ірена Пелех (кл. Г. Клим) та Марта Коленська (кл. Р. Темницької).

Казки Українського Музичного Інституту і маскові забави мають в Нюарку вже свою традицію. Щороку підготовляє п. Т. Богданська якусь казку, закінчуючи веселою забавою дітвори, під проводом енергійної Мотрі Лебедь. Про смачний буфет завжди дбає невтомна п. А. Хомова. Гарні декорації зладив інж. Ходновський, а допомагав п. Стецько.

Казку „Дикі лебеді" повторив УМІ 21-го лютого для учнів Укр. Кат. Школи св. Івана Хрестителя і тим дав змогу чотирьом сотням дітей на хвилю полинути в інший світ, заблукати в царство казки.

Надія Гура

СКИТСЬКИЙ ВОЇН З 5-го ВІКУ ПЕРЕД ХРИСТОМ

На Миколаївщині під час земляних робіт і розкопів невисокого горба - кургану виявлено поховання скитського вояка з дуже давніх часів, десь із 5 століття до нашого літочислення. „Радянська Україна" ч. 9 з ц.р. повідомляла, що знахідка буде „вже довзі експонована в музеї АН УССР". Воїна було поховано на розгорнутому лускавитому панцирі, виготовленому з заліза. Тут же — лускатий металевий шолом. Біля воїна сагайдак, а в ньому дві сотні стріл з бронзовими наконечниками. Поруч з воїном два металеві списи, а також бойовий меч, лускатий бронзовий пояс." Таким чином, наука вперше одержала змогу дослідити останки цілого вбрання і зброї скита в Україні.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1968 РОКУ

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	158.66
2	199.24
4	134.98
5	1,641.76
6	106.17
7	387.00
8	1,328.90
9	110.59
10	392.22
11	215.34
12	883.12
13	946.32
14	1,129.11
16	271.07
17	60.66
18	24.19
19	642.44
20	1,356.37
21	356.37
22	518.92
23	321.44
24	82.79
25	1,297.33
26	7.09
27	747.72
29	349.57
30	108.90
31	111.99
33	491.33
35	467.13
36	495.17
37	430.02
38	632.09
39	1,945.53
40	56.94
41	34.76
42	2,431.94
43	310.86
45	628.41
46	125.74
47	6,853.12
48	63.93
49	332.45
50	183.94
52	202.67
53*	2,456.72
54	430.68
55	507.13
56	139.64
57	1,152.62
58	294.21
59	943.19
60	50.82
61*	148.02
62	115.48
63	1,439.51
64	203.20
65	159.34
67	355.20
68	70.40
69	313.39
70	493.46
72	24.95
73	131.25
74	6.67
75	980.95
76	1,546.78
77	75.61
78	316.26
79	20.69
80	47.93
81	266.58
83	1,017.84
84	143.28
85	300.00
86	547.44
87	94.90
88	280.01
90	385.14
91	509.28
92	63.12
93	321.02
94*	8,0[illegible]4.42
95	59.35
96	473.17
97	207.98
98	69.72
99	173.59
100	425.00
102	1,881.42
103	288.21
104	414.10
105	740.21
106	1,327.43
107	578.92
108	162.70
109	238.34
111	16.49
112	459.70
113	408.88
114*	2,441.30
115*	173.28
116	788.77
117	354.78
119	147.80
120	639.89
121	429.05
122	54.27
123	204.04
124	134.04
125	405.11
126	179.25
127	3,862.62
128	218.12
130	1,061.88
132	141.45
135	10.53
136*	239.22
137	813.50
138	67.54
139*	442.58
140	70.90
141*	199.69
142	650.08
143	344.54
144	282.16
145	92.67
146	170.56
147	1,540.39
148	131.11
149	171.42
150	213.70
151	214.91
152	78.98
153	3,928.55
155	1,661.89
156	843.39
157	162.98
158	777.81
161	1,401.77
163*	2,100.37
164	190.37
165*	588.40

Відділ	Заплатив
166	64.89
167	218.25
168	224.30
169	58.63
170	782.44
171	346.60
172	269.98
173	564.72
174	1,006.41
175	1,396.21
176	479.15
177	500.27
178	332.58
179	268.47
180	343.53
181	135.53
182	271.10
183	853.80
184	704.62
185	45.79
187	101.75
190	43.50
191	1,283.37
192	445.05
193	40.22
194	2,683.52
195	13.41
196	62.56
197	8.54
199	42.77
200	434.65
201	19.01
202	51.28
204	2,183.79
206	719.59
207	105.94
208	78.51
209	55.86
210	262.95
211	297.83
212	73.44
213	276.49
214	753.53
215	60.26
216	826.12
217	1,201.39
218	333.82
220	959.89
221*	10,222.89
223	333.19
224	377.03
225	12.54
226*	424.05
228	64.66
230	1,002.40
231*	187.96
233*	657.35
234	994.37
235	608.71
236	380.84
237	469.49
238*	3,413.84
240	2,443.38
241	46.39
242*	459.95
243	272.90
244	16.75
245	762.04
247	158.68
248	91.41
249	17.30
250*	305.86
252*	853.09
253	252.87
254	766.65
256	677.01
257*	1,269.13
258	9.60
259	398.31
261	136.81
263	78.93
264	130.31
265	209.29
266	1,290.67
267*	1,804.41
268	489.51
270	733.17
272	191.02
274	660.30
275	179.09
276	1,269.36
277	2,279.88
278	92.96
279	32.15
280	116.79
281	698.25
282	160.03
283	410.80
284	148.14
285	108.80
286	254.03
287	1,184.64
288	579.19
289	595.02
290	199.45
291*	1,293.80
292	1,995.24
293	1,057.98
294	21.70
295	980.03
296	261.46
297	32.14
299	116.85
300	77.46
301*	1,208.37
303	20.61
304	756.87
305	509.80
306	116.62
307	398.40
308	85.78
309	28.87
310	48.90
311	37.01
312	119.54
313	63.65
314	107.33
316	1,826.81
318	191.01
319*	261.66
320	744.26
321	585.23
322	39.33
323	522.92
324	217.22
325	1,260.13
327	1,029.61
328*	301.10
330	282.01
331	68.41
332	133.21
333	133.38
334	984.30

Відділ	Заплатив
335	377.68
336	1,423.62
337	632.92
338	384.98
339*	708.26
340	392.14
341	1,081.39
342	324.91
343	435.77
344	138.59
345	815.33
346	1,185.89
347	257.28
348	537.78
349	620.53
350	472.20
351	99.31
352	381.21
353	222.25
354	154.98
355	229.42
356	396.29
357	21.22
358	94.54
359*	35.61
360*	862.35
361	4,047.05
362	287.24
363	107.00
364	1,216.54
365	37.66
367	3,193.14
368	255.33
369	335.57
370	431.48
371	1,399.02
372*	1,611.88
373	185.32
374	897.05
375	809.93
376*	19.94
377	27.48
379	5,877.57
382	87.33
383	537.59
385	1,410.25
386	355.54
387*	481.79
388	339.46
390	63.32
391*	363.77
392	5.38
393	86.95
394	105.42
397*	1,266.01
398	54.06
399	1,196.77
401	8.59
402*	1,085.37
404	10.35
406	590.03
407	877.70
408*	606.05
409	154.70
411	218.87
412	211.30
413	109.23
414	1,121.50
415	65.18
417	83.81
418*	945.32
419*	176.57
422	395.76
423*	2,282.82
424*	57.91
425*	726.17
426*	99.36
427	556.32
429	42.18
430	1,139.34
432	7,661.22
433	153.62
434	596.23
436	446.91
437	971.51
438	141.72
439	1,061.54
441	719.41
443	3.77
444*	267.77
445	1,205.40
448	138.49
449	222.94
450	483.24
451	689.30
452	508.86
453*	52.30
454*	632.19
455	192.57
456	219.99
457	625.98
458	370.85
460	449.16
462	343.51
464	749.19
465	417.52
466	175.75
467	23.68
468*	544.56
469*	1,046.80
470	152.22
471	2,093.14
472	716.05
473	2,262.51
475	34.26
476	118.51
477	234.13
478*	233.53
479	93.73
481	427.76
484	924.54
485	54.76
486	275.25
487	469.47
488	187.66
489*	1,068.78
490	129.66
491	234.55
492*	377.06
495	131.46
496	81.90
497*	1,028.38
498	470.99
499*	320.70
500	102.73
501	18.72
502	256.19
504	71.68
506	229.35
	257,010.23

Вкладки зібрані від членів за всі роди життєвого забезпечення

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
3	1.80
10	28.00
11	11.00
12	9.20
13	22.00
14	8.30
16	14.70
17	4.00
19	24.40
20	4.80
22	9.20
25	1.70
35	3.65
39	12.20
42	130.40
45	17.00
47	59.10
52	6.40
55	1.10
59	3.65
69*	12.20
76*	22.00
78	8.85
79	7.80
83	13.90
86	51.80
90	5.55
93	.25
96	4.20
102	12.50
103	4.05
105	12.00
114*	23.35
116	26.40
117	20.00
120	4.75
121	12.20
123	5.70
125	1.10
136*	12.20
139*	1.10
142	1.95
147	6.30
149	12.20
150	17.51
153	6.75
155	8.10
157	4.05
158	36.85
164	1.10

Відділ	Заплатив
170	31.70
173	17.40
174	87.50
175	7.20
176	12.20
177	21.40
182	1.95
184	10.00
191	3.50
194	11.15
204	13.05
206	2.10
208	1.35
214	2.45
221*	173.15
234	3.20
236	6.30
238*	27.40
240	12.20
245	12.20
247	1.00
254	1.10
257*	31.55
266	13.90
267*	21.40
270	12.25
277	59.95
281	33.60
282	10.45
287	52.25
293	5.70
300	9.20
301	9.20
309	6.25
316	3.80
320	39.55
327	21.00
331	12.20
332	2.45
334	36.95
337	11.00
340	5.00
341	35.05
344	1.10
345	28.55
346	14.40
349	45.05
350	11.00
352	14.00
353	11.00

Відділ	Заплатив
360*	27.90
361	41.55
368	18.45
371	12.95
372*	30.60
375	12.60
383	12.20
385	62.90
387*	65.55
393	32.20
394*	2.90
397*	15.20
399	61.60
402*	153.45
407	98.20
408*	24.60
411	10.30
414	15.20
415	14.40
418*	87.05
423*	24.40
424*	6.35
427	5.80
430	31.10
432	44.25
434	30.20
437	3.45
439	8.35
441	22.00
444*	4.90
445	110.30
449	11.00
450	6.30
451	45.80
455	9.20
456	2.20
462	4.80
464	7.20
468*	23.20
469*	15.20
471	31.10
472	22.20
473	21.40
478*	17.65
484	1.10
486	8.00
495	39.00
498	17.90
506	51.40
Разом	$3,166.76

Вкладки зібрані від членів обезпечених від припадку в клясі АДД.

ПРИБУТКИ ЗА ЛЮТИЙ 1968 РОКУ

Прибуток:

З місячних вкладок від членів	$260,176.99
Відсотки від бондів	76,372.10
Відсотки від морґеджів	39,132.68
Приходи від друкарні й книгарні	29,069.48
Приходи з реальности у Кергонксоні, Н.Й.	9,877.15
Вплати на заплату податків морґеджових інвестицій	3,029.50
Вплати федеральних і старечих податків працівників	2,882.09
Відсотки від членських позичок	2,050.68
Чинш від реальности в Джерзі Ситі, Н.Дж.	2,000.00
Вплати шпитального, хворобового забезпечення службовиків	716.87
Повернення грошевого звороту	318.27
Вплати стейтових податків службовиків	275.57
Перенос посмертної виплати до Сирітського Фонду	250.00
Зворот коштів від інвестицій при морґеджах	215.00
Дивіденда від стаків	118.75
З переносу резерви на зміну кляс обезпечення	77.00
Зворот за друки	3.81
Зворот премії за реасекурацію	3.74
Разом	$426,569.68

ІНВЕСТИЦІЇ

Сплата морґеджів	63,837.35
Сплата членських позичок	5,741.45
Разом	$69,578.80

ПОВТОРЕННЯ

З місячних вкладок, відсотки від інвестицій і т.п.	426,569.68
Сплата морґеджів і позичок	69,578.80
Разом	$496,148.48

Видатки:

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ПО БЛ. П.:

Відд.:		
30	Олденський Стенлий	500.00
37	Любас Текля	500.00
39	Каменюк Ілько	1,000.00
43	Ґвязда Володимир	1,000.00
45	Кутельмах Іван	1,000.00
45	Сидорик Анна	1,000.00
46	Матчак Віктор	1,000.00
63	Пельц Павло	1,000.00
70	Черковський Іван	1,000.00
75	Коваль Василь	500.00
85	Золнек Адам	500.00
91	Козак Анна	500.00
96	Пилипчак Андрей	500.00
96	Тимус Анна	500.00
119	Омелян Марія	1,000.00
121	Криницький Теодор Ф.	500.00
130	Карпович Антоній	1,000.00
147	Лаґоський Павло	1,000.00
147	Козій Василь	1,000.00
155	Ґурняк Домініка	1,000.00
158	Бень Николай	1,000.00
167	Білецький Николай	500.00
183	Мачержак Чарльс	500.00
197	Коробій Юрій	1,000.00
200	Бабський Іван	1,000.00
204	о. Весоловський Лев	1,000.00
204	о. Весоловський Лев	500.00
206	Борис Андрей	1,000.00
206	Стойко Пилип	1,000.00
206	Боднар Іван	1,000.00
220	Феркалюк Юлія	500.00
221	Багрій Николай	500.00
230	Безпятий Михаїл	1,000.00
230	Музика Катерина	500.00
234	Клодницький Иосиф др.	1,000.00
239	Яцковська Марія	500.00
241	Фірман Корнило	1,000.00
249	Фісанік Гелен	1,000.00
251	Марецько Михаїл	1,000.00
264	Куземко Роберт дж.	250.00
266	Мітулінський Володимир	500.00
274	Когут Іван	1,000.00
325	Косіненко Александер	500.00
325	Турулов Неллі	500.00
361	Василишин Николай	1,000.00
361	Куций Николай	500.00
362	Дзвінка Кандас Анна	500.00
364	Левицький Теодор	1,000.00
364	Гуманчук Іван	1,000.00
364	Оленик Іван	500.00
368	Перусіч Альбіна	500.00
369	Крепиць Павло	750.00
369	Курій Михайло	500.00
374	Настин Микола	500.00
374	Настин Микола	500.00
379	Стесенко Татяна	1,000.00
379	Дубас Иосиф	500.00
403	Фиск Ева	1,000.00
422	Кончак Іван	500.00
430	о. Збір Николай	1,000.00
430	Черник Іван	500.00
291	Боднар Николай	500.00
295	Сивик Алекс	500.00
316	Матусяк Наталія	1,000.00
321	Курило Вільям	500.00
321	Лодзюк Іван	189.00
341	Мудрій Юлія	1,000.00
427	Вілоус Юлія	500.00
432	Лутій Катерина	500.00
445	Хлібойко Оксана	500.00
448	Маркуш Іван	300.00
504	Гриневич Климентина	500.00
	Разом	$51,989.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ:

Відійшли з виплаченим обезпеченням	$54,800.00
Виплати друкарні й книгарні	28,468.10
Грошеві звороти	17,327.41
Платня службовиків	10,353.42
Свобода за орган	8,600.00
Платня Головного Уряду	5,916.66
Федеральні й старечі податки службовиків	4,104.13
Доплата на видання Енциклопедії Українознавства	3,114.05
Виплата на реальности у Джерзі Ситі, Н.Дж.	2,790.61
Виплати за шпитальні й хворобові обезпечення службовиків	2,080.56
Винагорода обласних організаторів	1,500.00
Оголошення	1,367.00
Кошт канадської канцелярії	1,198.62
Чинш за канцелярії у власному домі	1,000.00
Кошти подорожі Обласних організаторів	699.97
Премії за реасекурації	613.94
Загальна обслуга канцелярії	572.07
Відсотки на закуплених бондах	497.34
Видатки на пошту	480.00
Друки й канцелярійні прибори	465.98
Кошти подорожі	446.71
Пенсійні виплати службовиків	433.33
Асекураційні департаменти за дозвіл	385.00
Телефон	270.59
Виплати на українські видання	250.00
Заплата вкладок за дітей, родичі котрих померли	224.23
Кошти окружних нарад	176.65
Лікарі за перевірку здоров'я нових членів	175.25
Кошти при морґеджових інвестиціях	125.00
Перенос резерви на зміну кляс	77.00
Меблі й канцелярійні прибори	43.01
Виплата податків на морґеджових інвестиціях	32.00
Вкладки до братських організацій	25.00
Актюарій за статистику	15.00
Книжки й друки	14.24
Разом	$148,642.87

ПОВТОРЕННЯ

Інші виплати з фондів забезпеченевих	148,642.87
Виплати посмертних запомог	51,989.00
Разом	$200,631.87

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО:

5	Сидор Марія	25.00
8	Нечеснів Анна	25.00
27	Балабан Володимир	35.00
27	Кузик Марія	25.00
27	Климко Ольга	25.00
37	Бурбеляк Марія	25.00
37	Попо Анна	25.00
58	Яковенко Іван	35.00
63	Гнатів Марія	25.00
63	Оресик Параскевія	25.00
63	Пісоній Нелло	50.00
63	Темсик Петро	35.00
67	Ванцяк Иосиф	35.00
69	Єдинак Іван	35.00
78	Спольський Станлей	35.00
85	Війтишин Юлія	25.00
96	Морфі Софія	25.00
99	Балько Марія	25.00
99	Гембле Стефанія	25.00
102	Білик Стефан	35.00
103	Патер Михайло	35.00
105	Бережницький Осип	35.00
105	Фучка Катерина	25.00
113	Лечман Анастазія	25.00
114	Кратен Григорій Т.	35.00
116	Веремієнко Людмила	25.00
117	Рісдорфер Емерих М.	85.00
117	Смеречинська Павлина	25.00
120	Витязь Іван	35.00
123	Кориташ Параскевія	25.00
140	Свет Іван	35.00
147	Галевич Павлина	25.00
147	Сидор Катерина	25.00
149	Гладь Олександра	25.00
151	Максимяк Параскевія	25.00
155	Слагетка Михайло	35.00
155	Обшерна Анна	25.00
155	Бойко Софія	25.00
155	Олійник Анна	25.00
155	Сидор Антін	35.00
156	Назаревич Остап	35.00
161	Мельник Петро	35.00
167	Униско Клембіна	25.00
168	Дячишин Дмитро	35.00
168	Космина Ксеня	25.00
170	Равлинко Юрій	35.00
171	Ткачук Катерина	25.00
175	Лопатяк Володимир	35.00
178	Петрикович Роман	35.00
182	Живитський Іван	35.00
194	Кішак Володимир	35.00
204	Порада Марія	25.00
204	Рудницький Василь	35.00
204	Рудницька Галина	25.00
206	Підгородецький Михайло	35.00
211	Карпів Марія	25.00
217	Руда Антоніна	25.00
223	Леськів Микола	35.00
225	Комар Федір	35.00
235	Богаченко Иосиф	100.00
237	Курица Марія	25.00
240	Криськів Катерина	25.00
242	Дамитер Яків	35.00
243	Вілик Лука	35.00
265	Мк Нелліс Ольга	25.00
266	Вересюк Ольга	25.00
270	Савчук Франко	35.00
270	Савчук Марія	25.00
272	Кравець Микола	35.00
287	Гивель Марія	25.00
288	Віланич Христина	25.00
288	Попович Іван	35.00
289	Дрон Петро	25.00
289	Щудлик Анна	25.00
295	Баранецький Иосиф	35.00
296	Кашляк Іван	35.00
324	Бучко Григорій	35.00
305	Гарріс Анна	25.00
327	Скубій Кирило	25.00
345	Филипович Олександер	35.00
352	Новосівська Павлина	25.00
352	Рудій Марія	25.00
356	Депа Михайло	35.00
361	Григус Анна	25.00
361	Помейчук Дмитро	35.00
362	Хомяк Петро	35.00
364	Сансон Іван	35.00
364	Струк Микола	35.00
367	Гошовський Василь	35.00
367	Івасів Антін	35.00
367	Малаховська Ольга	25.00
367	Галан Люба	25.00
372	Киник Анна	25.00
379	Яцуляк Анастазія	25.00
379	Волчанська Анна	25.00
383	Соляр Осип	25.00
385	Кравець Павло	35.00
385	Нич Володимир	35.00
406	Мороз Ксеня	25.00
423	Макаруха Евстахій	35.00
423	Лещинська Софія	25.00
423	Петрів Станислав	30.00
423	Петрів Францішка	25.00
430	Керницька Евгенія	25.00
430	Рибачок Тарас	35.00
459	Вудник Вікторія	25.00
459	Віленька Лена	25.00
484	Гуцал Осипа	25.00
488	Шайнок Микола	35.00
20	Вілоус Анастазія	25.00
29	Грень Сильвестер	35.00
56	Реваківський Василь	35.00
245	Турчин Ірина	25.00
327	Соколовський Іван	35.00
356	Акулів Стефанія	25.00
356	Опришко Теодор	35.00
356	Воробець Михайло	35.00
369	Крепич Катерина	100.00
407	Мержа Мирослав	50.00
432	Особа Іван	35.00
432	Цимбалюк Лаврентій	35.00
436	Кузьмицька Анна	25.00
445	Бабій Стефан	35.00
469	Мазур Анна	25.00
473	Гримак Ольга	25.00
498	Курляк Олекса	35.00
	Разом	3,925.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ НАРОДНОГО

Пожертва на Американський Червоний Хрест	250.00
Відділ УККА, Філядельфія — стипендія	100.00
На видання збірника Сільського Господаря"	100.00
Українська Вільна Академія Наук — Канада	100.00
Спілка Української Молоді — Канада	100.00
Разом	$650.00

ВИПЛАТИ З СИРІТСЬКОГО ФОНДУ

Відд.:		
283	Шварик Іван	$1,030.82
277	Олексяк Иосиф	171.84
	Разом	$1,202.66

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальностях у Керґонксон, Н.Й.	$14,577.26

ІНВЕСТИЦІЇ

Інвестовано в бондах	251,760.50
Інвестовано в морґеджах	24,000.00
Позички членам на підклад грамот	5,915.68
Разом	$281,676.18

ЗІСТАВЛЕННЯ

Готівка з кінцем січня 1968 р. осталась	$354,212.24
Прибутки за лютий	496,148.48
Разом	$850,360.72
Видатки за лютий	502,662.97
Готівка з кінцем лютого 1968 р. осталось	$347,697.75

Балянс

Стан Чинний:

Готівка	$ 347,697.75
Бонди і стаки	23,773,600.73
Морґеджі	8,765,473.01
Позички	523,126.21
Реальності	547,997.37
Машини друкарні	51,112.25
Разом	$34,009,007.32

Стан Заборгованости

Фонд Забезпеченевий	$33,339,732.87
Фонд Братський	412,675.46
Фонд Сирітський	145,285.74
Фонд Захисту	85,805.05
Фонд Наглої Потреби	25,508.20
Разом	$34,009,007.32

ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ,
головний касир

ПАМ'ЯТІ ЗАХАРА ГУЦАЙЛЮКА

(В треті роковини смерти)

24-го лютого 1965 упокоївся в Бозі бл.п. Захар Гуцайлюк, господар в Зайонсвил, Па. Залишив в смутку дружину Марію, чотирьох синів: Івана, Омеляна, Дмитра й Євгена, братів: Михайла й Григорія й сестру Павлину в Галичині та й ближчу й дальшу родину в Америці, в Канаді й Галичині. Найстарший син Іван був 12 літ головою Парохіяльного Уряду Української Православної Катедри Покрови Пресвятої Богородиці в Аллентавні, Па., а тепер працює як голова Української Парохіяльної Централі Пречистої Діви Марії - Народнього Дому в Аллентавні, який збудовано коштом півмільйона долярів за його головства й мойого душпастирювання в 1961 р. За головства Івана Гуцайлюка й моєї семилітньої співпраці з ним розмальовано артистично парохіяльну церкву Покрови Пресвятої Богородиці, збудованої в чисто византійському стилі з п'ятьома копулами, й збудовано в ній артистичний іконостас. Похоронено покійного в Аллентавні 27-го лютого 1965 р. на парохіяльному кладовищі, на могилі якого сини вже й пам'ятник йому поставили. Хоронили Захара шість священиків під проводом о. митрата Іларіона Вороблевського. Консисторію Української Православної Церкви в Америці, якої покійний був постійним діяльним членом, репрезентував її тодішній секретар, а відтак адміністратор УПЦА, о. митрат Дмитро Савка. Захар належав до всіх українських церковно - національних Організацій в Аллентавні, в яких був дуже активним членом і до церкви Покрови Пресвятої Богородиці, якої був практикуючим християнином. А „Свободу" читав щоденно „від дошки до дошки", бо ж він з усією своєю родиною, синами, невістками, внуками й правнуками належав до Українського Народнього Союзу, Відділ 147. Народився Захар в селі Росоховатець, Скалатського повіту, 11-го квітня 1889 р.

Бажаємо дещо більше насвітлити життя-буття покійного. Взірцевий муж, добрий батько, милий в поведінці зі всіми, заявив „всіх гараздів" еміґранта - зарібника після приїзду до Америки перед першою світовою війною. Як селянський син, вихований на черствому, житньому хлібі, пробував в Америці „різних фахів". Був звичайним робітником і асекураційним аґентом і купцем. А вкінці господарем на власній фармі в Зайонсвил, де й віддав Богові духа... Не раз і не два, сидячи в домі, або під смереками в садку-ліску, оповідав Покійний про своє життя - буття від дитячих літ.. А слухати було що й про що, бо Захар, це була надзвичайно очитана людина у всіх ділянках науки. Зачали ви з ним говорити на релігійні теми, то Захар балакав з вами, як вчений богослов, зачепили ви філософію, то він з вами говорив, як професор, торкнулись ви медицини, то він оповідав про неї, як лікар. Хто перший раз стрінув покійного, то думав, що це науковець!.. А закінчив він всього 4 народні кляси в рідньому селі, Росоховатець.

Гостинність Захара була українська в повному значенні цього слова. Скільки то він гостив на фармі не лише простих робітників, фармерів, але теж єпископів, священиків, професорів, адвокатів, науковців, політиків, не лише українців, але й американців. Не раз вирвавшись із задушливого, індустріяльного Аллентавну, де я був сім літ парохом, сиділи ми зі Захаром у його садку під смереками. Ми говорили й говорили на різні теми та й годі було закінчити розмову. Його улюблена дружина Марія з села Червона Воля, що належало до парохії Монастир в Ярославському повіті біля Синяви, де я теж душпастирював, вже кілька разів кликала нас до вечері...

А коли вже настали сінокоси й жнива, то до Захара збігалася всенька його родина з усіх усюдів, щоб допомогти татові й дідусеві в праці. І гуділо тоді в його домі від поважної розмови добрих дітей і від гамору чесних і побожних невісток і золотого сміху дітвори - внуків і дитинного щебетання правнуків.

В місяці лютім 1963 р. відзначав 50-літний ювілей подружнього життя з вірною подругою, Марією з дому Мешко. Його добра родина збіглась, прийшла, приїхала й прилетіла і з Америки й з далекої й просторої Канади й справила йому в домі його сина Дмитра, що виглядає наче мисливська палата при дорозі в Зайонсвил, та яку сам Дмитро побудував власними руками, бо ж він прекрасний будівничий, такий бенкет, що його годі й описати... Попривозили йому різних дарунків. До церкви Захар не міг ані прийти, ані приїхати, бо довго вже хворів важко на серце... Тому Чину вінчання з приводу його 50-літнього подружжя я довершив в домі.

Останній раз я бачив Захара в шпиталі, в Аллентавні, в січні 1965 р., куди я приїхав з далекого Гемпстеду, де я тоді душпастирював. Наш Захар виглядав ще бадьоро. Просив мене ще, щоб його висповідати, запричащати й уділити йому св. Тайну Єлеопомазання. Перед смертю Захар Гуцайлюк відправив собі сам Парастас і Чин „погребенія мірских", бо прекрасно знав наш чудовий обряд з його мелодійними напівами, хоч ніколи дяком не був. Захар так дуже любив співати і „болгарські" і „самогласні" і „тропарі" і „кондаки"... А мав Покійний гарний голос і всі Богослужебні книги, які купував йому завжди його улюблений, музикальний син, Евген.

І таке то було життя - буття Захара Гуцайлюка та й така смерть. По божому жив, та й в Бозі упокоївся... І немає вже між нами доброго мужа, батька, діда і прадіда, милого приятеля, взірцевого парохіянина і громадянина.

Хай же ж цих кілька слів моїх буде тобі, мій Дорогий Приятелю й Парохіянине, свіжою квіткою на Твою для нас всіх таку дорогу могилу.

о. Дмитро Савка

БАТЬКИ: Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Головний Уряд УНСоюзу:

Конференції — „Нові напрями" в Ню Йорку

Перша цього рода конференція в історії українського студентства в Америці — шукання нових доріг! Запрошуємо всіх українських студентів до участи в ній.

В минулому було багато студентських конґресів, присвячених майже всім можливим темам. В більшості студентські конґреси у висліді були неефективні. Студенти слухали довгі промови, а відтак голосували і схвалювали наперед виготовлені резолюції.

Багато наших студентів, в тому теперішній провід Укр. Студентської Громади в Ню Йорку, уважає вищенаведений спосіб організування конґресів як невідповідний і непродуктивний. Тому конференція „Нові Напрями" буде особливою в такому розумінні:

1) Об'єктивна аналіза сьогочасних проблем української спільноти в Америці і можливості їхньої розв'язки.
2) Семінарі, якими будуть проводити студенти-модератори, дадуть можливість студентам учасникам свобідно висловити їхні погляди українською або англійською мовою.
3) Не буде запрошених промовців. Конференція дасть нагоду кождому студентові індивідуально себе виявити, а не бути лише пасивним учасником слухачем.

Хто буде брати участь в Конференції?

Студенти з різних високих шкіл, в тому: з Гарварду, Пенсилвенського університету і Джорджтавну, які будуть присутні на окремих або всіх пополудневих семінарах. Передбачається близько 200 студентів на товариській зустрічі, на якій буде відчитаний вислід з проведених семінарів. Студентів неспроможних брати участи в пополудневих семінарах, проситься прибути на товариську зустріч і для обізнання з вислідами конференції.

Декілька тижнів пізніше Українська Студентська Громада в Ню Йорку опублікує для загального вжитку „Білу Книгу", в якій будуть поміщені обговорені й продискутовані матеріяли з конференції і їхнє практичне застосування для молодої ґенерації українців в Америці.

ТЕМИ СЕМІНАРІВ

Тема 1. Українська Культурна Спадщина

Як проявляється українська культура в Америці? Чи це розуміння ідентичне із зрозумінням попередньої ґенерації? Якщо інше, то які стались зміни? Чи може бути збережена українська культура в чужому краю? Як? Які зміни (якщо потрібні) необхідні? Чи вживання англійської мови означає відкинення українських культурних вартостей? Наші традиційні академії — чи не треба їх змінити або змодернізувати?

Тема 2. Українські Інституції і прірва між ґенераціями

Провід нашої спільноти — в чому його успіхи, в чому не виправдався? Чому? В чому виявляється суспільний і батьківський тиск на наших студентів? Чи осягнули свою ціль молодечі організації? Якщо ні, то чому? Які зміни були б корисні? Чим можуть студенти прислужитися старшій ґенерації? Як старші можуть допомогти студентам? Прірва між ґенераціями, — хто перебере в майбутньому провід українських інституцій? Які зміни потрібні для їхнього збереження?

Тема 3. Цілі Української Спільноти й окремих організацій в Америці

Яка повинна бути роля української спільноти в американському суспільстві? Політична? Культурна? Інформативна? Який підхід можливий? Які є реальні цілі для наших молодечих організацій? Що повинна робити Українська Студентська Громада? Які користі може мати студент з членства в Студ. Громаді? Що Студентська Громада має робити для добра української спільноти? Чи Студ. Громада має займатися суспільною працею для старших віком в нашій спільноті? Які повинні бути завдання СУСТА? Що значить вислів „Українська справа" в теперішньому часі? Що це означало перед 20-ти роками? Що буде означати чере 15 літ? Наше відношення до совєтської України?

Конференція „Наші Напрями" буде вирішальна й пам'ятна подія. Кождий студент буде мати нагоду висловити свої погляди. Вона відбудеться в приміщенні Українського Інституту Америки, Ню Йорк, 5-та Аве. і 79-та вул., в суботу 30 березня 1968 р. Реєстраційна оплата 1 дол.

Юрій Савицький,
Голова Студентської Громади в Ню Йорку

Інформаційні поради: Олег Ільницький, тел. 47-51622. Богдан Чабан, тел. 44-66913.

ТИХА РЕВОЛЮЦІЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

дяни Чехо-Словаччини могли вільно виїздити в чужі країни, пізнавати життя інших народів.

Вираз надіям молоді дав студент Голечек, що з'явився на віче у військовій уніформі: його в 1967 році виключено з університету за участь у студентських демонстраціях. Голечек висловився проти „монополії влади". Вимагав, щоб усі громадяни могли обороняти свої погляди. Потрібні, казав він, політичні організації „з нормальною людською програмою". „Хочемо гуманної цивілізації!" — вигукнув Голечек під грім оплесків.

Взявши під увагу, що всі промовці на вічі 19 березня в Празі були члени комуністичної партії, можна згадати слова Біблії: „І в твоєму лісі виросла на тебе сокира".

Коли Хрущов виголосив свою промову проти Сталіна на з'їзді партії 1956 року, то про неї знали тільки члени партії, в СССР вона й досі лишається „державною таємницею". Критика терористичного режиму в Чехо-Словаччині відбувається явно — на вічах і в пресі. Головними ініціяторами цієї пізньої „десталінізації" є комуністи, що були жертвами репресій: Смрковський, Гусак, Гольдстюкер, Швермова та інші.

Хрущов сам брав активну участь у кривавих чистках „ворогів народу". В цьому велика різниця між провідниками КПСС, що були в тій чи іншій ролі „соратниками" Сталіна, і опозиційними комуністами в Чехо-Словаччині, які тепер прийшли до слова і впливу.

Хрущов пішов на „десталінізацію" нещиро, бо знав свою вину за криваві чистки. Чехословацькі репресовані комуністи хочуть повного розкриття злочинів режиму проти всіх громадян — комуністів і не-комуністів.

Позиція реформаторів режиму в Чехо-Словаччині не легка. Аджеж є ще догматики-сталіністи в цій країні. Новотний плянував учинити державний переворот, зміцнити свою персональну диктатуру з допомогою армії. Це не вдалося: один із учасників змови — ген. Шейна втік за кордон, другий ген. Янко — кінчив самогубством.

Найбільша небезпека для нового курсу в Чехо-Словаччині загрожує з Москви. Там глибоко занепокоєні лібералізацією, що почалася в Чехо-Словаччині. Совєтська преса і радіо спершу мовчали про ці події, бо настрої її громадян подібні до настроїв громадян в СССР. За домагання свободи слова й інших справ сидять в неволі тисячі людей. Повітря свободи „заразливе": цієї „зарази" боїться — польський Гомулка і німецький Ульбрихт.

Ось причина, чому 22-23 березня у Дрездені, в східній зоні Німеччини зібралися на нараду вожді комуністичних партій: Брежнєв і Косиґін, Ульбрихт, Ґомулка, болгарські й мадярські секретарі. На цю нараду покликано нового секретаря чехословацької компартії Дубчека і, очевидно, йому влаштовано допит: як він смів допустити таку лібералізацію в своїй країні? Аджеж вона підкопує основи теорій, ідеології і устрою комуністичних режимів.

У жовтні - листопаді 1956 р. вся угорська нація виступила збройно проти диктатури, але революцію задушили совєтські дивізії. Це знають у Празі, і тому, мабуть, нові провідники Чехо-Словаччини будуть дуже обережні в своїх реформах, щоб не дати причини для інтервенції совєтських дивізій, що стоять у Польщі та в совєтській зоні Німеччини.

Ситуація на захід від залізної завіси трохи нагадує ситуацію Европи між 1815 і 1848 р. Тоді був створений „Священний Союз" монархів для боротьби проти демократичних і національно-визвольних рухів у різних країнах. На цій основі цар Микола І задушив угорську революцію 1849 р. своїм військом. Тепер діє комуністичний „Несвященний Союз", що пильнує „правовірности" комуністичних режимів у країнах совєтського бльоку.

Події покажуть, чи вдасться сателітам вирватися з-під опіки „старшого брата". Показний факт: румунська компартія не взяла участи в дрезденській нараді вождів, де обговорено ситуацію в Чехо-Словаччині. Її секретар Чаушеску заявив, що в Румунії почнеться „лібералізація". Це додасть нових турбот володарям Кремлю.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

Листа ч. 13

К. Лозинська, Квейкертавн	10.00
Д. Смерека, Порт Вю	10.00
Г. Співак, Шикаґо	10.00
Б. і Д. Ткачуки Філядельфія	10.00
Е. Лукашевська, Парсіппані	9.00
Д. Желем, Лівермор	8.00
В. Мельник, Воррен	6.00
Ф. Недошитко, Шорґем	5.00
Д-р Я. Д. Стахів Порт Гуенеме	5.00
Е. Вербицький, Вуд Дейл	4.00
А. Бородайко, Беллфлавер	3.00
А. Вацлавський, Форест Гиллс	3.00
С. Гавриш, Філядельфія	3.00
Ю. Гнат, Ірвінґтон	3.00
М. Дуб, Клівленд	3.00
С. Івасів, Рочестер	3.00
М. Завіський, Боффало	3.00
Г. Жеребняк, Акрон	3.00
О.М. Клос, Джамайка	3.00
А. Кушнір, Ренкін	3.00
Т. Кушнір, Рочестер	3.00
М. Лаврук, Лонґ Айленд	3.00
Л. Липецький, Саутфілд	3.00
О. Лисак, Ґлестонбури	3.00
Е. Людкевич, Монровія	3.00
Н. Москаль, Спрінґ Веллей	3.00
І. Назар, Дедгем	3.00
І. Олійник, С. Дірфілд	3.00
П. Орецький, Дітройт	3.00
А. Патра, Дітройт	3.00
С. Петричка, Шикаґо	3.00
М. Провода, Голіок	3.00
М. Протас, Кортленд	3.00
Я. Рубель, Бейсайд	3.00
І. Ткач, Асторія	3.00
А. Ярiш, Рочестер	3.00
Б. Богославець, Парсіппані	2.00
Л. Борщ, Бруклин	2.00
Ю. Врезінська Праттсбурґ	2.00
П. Брицький, Джерзі Сити	2.00
Д. Воловодюк, Флашінґ	2.00
В. Ганицький, Боффало	2.00
В. Джумбила, Вотервліт	2.00
А. Дяків, Фенікс	2.00
Т. Саєско, Ст. Луїс	2.00
Д. Кефор, Покіпсі	2.00
А. Кешко, Рочестер	2.00
Н. Кобель, Філядельфія	2.00
М. Козак, Ню Йорк	2.00
В. Кондрук, Кенсас Сиҭі	2.00
Х. Лисобей, Філядельфія	2.00
М. Паленицький, Ірвінґтон	2.00
Я. Палій, Джексон Гайтс	2.00
М. Попелько, Монтґомері	2.00
С. Сенейко, Філядельфія	2.00
І. Слонський, Філядельфія	2.00
Д-р Р. Стахура, Янґставн	2.00
о. П. Стельмах, Кліфтон	2.00
Н. Стефанів, Філядельфія	2.00
М. Чабан, Кліфтон	2.00
П. Яців, Лорейн	2.00
І. Кобзей, Ст. Джозеф	1.50
М. Василишин, Рочестер	1.00
П. Вербовський, Ню Йорк	1.00
В. Воробець, Ірвінґтон	1.00
П. Галізів, Шикаґо	1.00
панстор О. Р. Гарбузюк Елмгурст	1.00
Г. Горішний, Юніон	1.00
К. Гунька, Рочестер	1.00
О. Держко, Еддісон	1.00
Г. Доскоч, Торонто	1.00
Б. Думановський, Юн. Сиҭі	1.00
М. Еляшевський, Гемтремк	1.00
О. Злупко, Честер	1.00
Г. Зотовський, Реґо Парк	1.00
М. Ковалисько, Клівленд	1.00
В. Ковальчук і І. Мельниченко, Кренстон	1.00
І. Кушнір, Вайон	1.00
Д. Лепкий, Вудбайн	1.00
М. Ляшенко, Шикаґо	1.00
С. Маліхівський, Корона	1.00
М. Мельник, Амстердам	1.00
М. Мороз, Ню Йорк	1.00
В. Наум, Лонґ Айленд Сиҭі	1.00
І. Пасічний, Дітройт	1.00
М. Попович, Таунтон	1.00
о. О. Потульницький, Сиракюз	1.00
І. Рудакевич, Шикаґо	1.00
М. Сірман, Баунд Брук	1.00
І. Сквіртнянський, Вудгейвен	1.00
І. Соколовський, Ґренд Рапідс	1.00
А. Стахнів, Сіклервілл	1.00
І. Стриховський, Меррік	1.00
С. Стрілецький, Акрон	1.00
М. Усик, МекКіспорт	1.00
М. Харина, Філядельфія	1.00
М. Шатинський, Шикаґо	1.00
О. Шеремета, Шикаґо	1.00
Е. Щупляк, Джерзі Сиҭі	1.00
А. Яременко, Пассайк	1.00

З глибоким сумом довідалися про несподівану смерть нашого Друга

✝

інж. КОСТЯ СЕРГІЙОВИЧА ТУПТІЯ

Жалібний поклін Тобі, Дорогий Друже і Вічная Пам'ять!

Горем прибитій Дружині Покійного Анні Давидовній — наші найсердечніші співчуття.

ОЛЕКСАНДЕР БАЛИНСЬКИ та ІВАН КРИЛОВ з Родинами

Замість квітів на могилу визначного політичного та громадського діяча

св. п. АПОЛОНА ПАВЛОВИЧА ТРЕМБОВЕЦЬКОГО

пожертвували на Державний Центр УНР під час поминок такі особи і організації:

По 10 дол.: І. Ваць, ДОБРУС Ню Йорк, М. С. Євсевські, Р. Коваль, Л. Р. Куделя, В. Олійник, УРС, Відд. 284.
По 5 дол.: М. М. Барнай, О. К. Варварів, М. Ж. Григорів, І. Дубровський, Ю. О. Філінови, К. Корбутяк, М. Криволап, М. Криворук, С. Ф. Кравець, Г. С. Максимюк, П. Одарченко, В. Пристай, Я. Р., М. Т. Степаненко, А. Шекерик, В. Царинник.
4 дол.: А. Козар.
1 дол.: В. Будна.

Разом зібрано 155.00 дол.

Горем прибиті Родині, складаємо наші найглибші співчуття.

УПРАВА Т-ВА СПРИЯННЯ УНР у ВАШИНГТОНІ

КОМУНІСТИ ПРО СУЧАСНУ СІЛЬСЬКУ МОЛОДЬ

У статті „Партія веде, керманич на все життя" газета „Молодь України" з 20 березня виявляє: „Часом доводилось чути, як хтось з керівників теж вигукує: не те тепер молодь! І, визнаючи, що й розумна, і освічена, і неспокійна ця молодь, розводить руками: занадто багато вже хоче, не знаєш навіть, що робити з нею! Інші ж радіють: вимоглива молодь, не хоче йти на компроміс, прагне повноцінного життя, повноцінної діяльності. І правильно роблять ті голови колгоспів, ті комуністи, які перспективи своєї артілі, свого господарства пов'язують з молоддю, розраховують на активність, ентузіязм, освіту, запал юнаків і дівчат." В цьому й полягає вказівка комуністичної партії, що робити з безкомпромісовою, активною молоддю, яка виявляє власне думання і власні вимоги: скеровувати її на виснажливу колгоспну працю, де вона вичерпуватиметься фізично і завмиратиме духово.

П О Д Я К А

Дня 1-го березня 1968 року несподівано відійшов у Вічність наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, ТАТО, СИН, БРАТ і ДІДУНЬО

бл. п. ЕМІЛЬ СУШКІВ

В днях нашого великого горя і втрати, багато Приятелів, Рідних і Знайомих поспішили нам із духовою підтримкою та з висловами щирого співчуття, чим причинилися до полегшення нашого горя, за що Їм складаємо щиру подяку, а саме:

Щиро дякуємо Отцям: о. Фединякові за відправлення Парастасу, о. Кузмякові за Упокійну Службу Божу та за прощальне слово в церкві, та о. Желехівському за відправу над могилою Покійного.

Щиро дякуємо д-рові Р. Осінчукові за його велику і віддану моральну підтримку родині і не менше щиро дякуємо д-рові Я. Падохові за щирі прощальні слова після Панахиди від Пласту і Стрийя та д-рові В. Вишиваному від Т-ва „Дністер", Відділу УНСоюзу.

Щиро дякуємо Всім Приятелям та Знайомим за квіти, пожертви на Служби Божі і на Пластовий Дім в Ню Йорку замість квітів на могилу Покійного, та Всім, які відвідали Його в похоронному заведенні та провожали Покійного на місце вічного спочинку.

Сердечно дякуємо також Пластові і Пласт-Приятові і Всім нашим Приятелям і Знайомим, які склали нам вислови свого глибокого співчуття.

Хай Всевишній нагородить Вас Всіх Своїми ласками!

В гибокому смутку:
Дружина МАРІЯ
Донька МАРТА ВОРОХ з мужем і донею
Мати МАРІЯ
Брат ВОЛОДИМИР з дружиною і донькою
Сестра СТЕФАНІЯ САЛДАН з мужем

Не голосінням трембіт в Рідних Карпатах, але молитвою на чужині, прощаємо

✝

бл. п. МИКОЛУ ГАВРИЛЮКА

Визначного Діяча Гуцульщини, Першого Ґазду Ворохти і члена Почесного Комітету Першого З'їзду Гуцульщини, що відійшов до Вічної Ватри у Філядельфії, Па., дня 21-го березня 1968 року.

Нехай небесні плаї стеляться Нашому Годному і Чесному Ґазді шовковими косицями Говірлянських Полонин.

— ГУЦУЛЬЩИНА —
Т-во ГУЦУЛІВ-ВЕРХОВИНЦІВ

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК

ділиться сумною віcткою із своїми Членами та Громадянством, що у вівторок, 26-го березня 1968 року, після довшої недуги відійшов у Вічність

✝

БЛ. П. Д-р Евген Грибович

лікар психіятричної лікарні в Міддлтавні, Н. Й.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 30-го березня 1968 року на Українському Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж., о год. 12-ій дня.

ВШановній Родині Покійного складаємо вислови глибокого співчуття.

УПРАВА ТОВАРИСТВА

МАЙНО УНСОЮЗУ ПЕРЕСТУПИЛО 34 МІЛЬЙОНИ ДОЛЯРІВ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

кордового відділу про рух членства. В цих звідомленнях, починаючи вже від лютого, будуть подавані окремо поіменно всі зміни в стані членства акцидентового забезпечення. Вкінці В. Сохан зреферував ряд праць рекордового відділу над підготовкою цьогорічної виплати дивіденди, порушив проблему спізнених звітувань і розчислень відділів, трудноші із аплікаціями на забезпечення молодих осіб у військовому віці і вияснив дальші пропозиції поліпшень забезпеченевої служби УНСоюзу. Також згадав звітодавець про свою працю спортового редактора „Свободи". та громадську активність і про співпрацю з „Голосом Америки", якому він постачав останньо після репортажів із СКВУ матеріяли про Вячеслава Чорновола і других переслідуваних діячів культури, смерть Евгена Маланюка та про 60 років праці Романа Слободяна, тісно зв'язану із ростом української громади в ЗСА і її допомогою Україні в 1918-1919 роках.

ЗВІТ БОГДАНА ЗОРИЧА

Заступник головного предсідника і директор Канадійської Канцелярії УНС Богдан Зорич в своєму звіті ствердив, що 1967-ий рік виказав дальший розвиток УНСоюзу в Канаді, бо приніс, після покриття втрат, 446 членів чистого прибутку, забезпечених разом на 1,655,650.00 дол. В загальному в Канаді в 1967-му році зорганізовано 980 нових членів, які забезпечилися в УНСоюзі на загальну суму 2,538,500.00 дол. Ріст і розвиток виявляють усі чотири округи УНСоюзу в Канаді: Торонтська, яка здобула 575 нових членів, Вінніпегська, яка здобула 152 нові члени, Ніагарська із 117 новими членами та Монтреальська, що здобула 112 нових членів, а 4 невключені в ці округи Відділи здобули 24 нових членів. Звітодавець підкреслив що загальний організаційний успіх УНСоюзу в Канаді треба завдячувати праці, з-поміж яких на перші місця вибилися обласний організатор гол. радний Василь Дідюк, постійна організаторка пані Софія Куца, окружний і постійний організатор Петро Дяків і Єфим Омельченко, Василь Шаран, Яків Бурій, Всеволод Піньковський, головний контролер мґр. Іван Геврик, пані Анна Бурій, пастор Василь Давидюк та багато інших. Звітуючи за перші два місяці цього року п. Зорич ствердив, що в цьому часі в Канаді приєднано до УНСоюзу вже 108 членів, а березень у цьому відношенні заповідається ще краще. Загальними інформаціями про свою власну активність, як відвідини Відділів і Округ, особистий і листовний зв'язок з секретарями Відділів та організаторами, репрезентація та полагоджування таких справ, як подання на гіпотечні позички стипендії і подібне п. Б. Зорич закінчив свій звіт.

ЗВІТ інж. СТЕПАНА КУРОПАСЯ

Перший заступник головного предсідника інж. Степан Куропась звітував про стан і активність УНСоюзу та тенденції його дальшого розвитку на терені і в окрузі Шикаґа. Він ствердив, що в минулому році Шикаґо в союзовій праці дещо відстало і на це були різні причини, зокрема недостача кваліфікованих організаторів. Цього року провід Окружного Комітету Відділів УНС перейшов в руки головних урядовців і вже помітне пожвавлення праці. Заплянововано ряд акцій та імпрез і звітодавець впевнений, що Шикаґо знову здобуде одне з перших місць в праці УНСоюзу та його розвитку.

ЗВІТ п-і МАРІЇ ДУШНИК

Заступниця гол. предсідника пані М. Душник від останніх нарад Екзекутиви з кінцем 1967-го року брала активну участь в організації нових членів та виконувала різні репрезентативні завдання. Брала участь у нарадах Окружного Комітету та поодиноких Відділів округи. Зокрема опікувалася молоддю та намагалася зацікавити її ідеями і працею УНСоюзу. Опублікувала ряд статтей в українській та американській пресі й була активна в українському й американському житті. Разом з двома іншими головними урядничками округи, головними радними Марісю Демидчук та Анною Дубас, заплянували на 23-го червня спеціяльну союзово-родинну зустріч на Союзівці з багатою мистецькою і розваговою програмою в рямках 75-річчя „Свободи" і УНСоюзу.

ЗВІТ ред. АНТОНА ДРАГАНА

Ред. А. Драган, звітуючи про культурно-видавничі справи, поінформував насамперед Екзекутиву про остаточне домовлення з видавництвом університету в Торонті відносно публікації редакційно вже завершеного другого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства під головною редакцією проф. д-ра Володимира Кубійовича. З нагоди 75-річчя „Свободи" і УНСоюзу впродовж цього і наступного року появиться ряд ювілейних видань, в цьому книжка про „Свободу" в минулому і сучасному, ювілейний збірник про вклад УНСоюзу в поодинокі ділянки нашого розвитку та змагання українського народу, книжка Уласа Самчука „Союз незнаних", люксусовий ілюстрований ювілейний альбом УНСоюзу та ін. З нагоди цього 75-річчя заплянововано також цілий ряд високомистецьких культурних імпрез, між ними й прем'єри нової опери композитора проф. Антона Рудницького до лібретта Леоніда Полтави „Анна Ярославна".

Над усіми звітами відбулася дебата, в результаті якої винесено відповідні рішення.

Антін Галущак відзначений золотим годинником за 56-річну працю для УНСоюзу

На світлині зліва направо: проф. Василь Іващук, голова 301 Відділу УНС; пані А. Галущак; п. Іван Іванчук — голова Окружного Комітету Відділів УНС в Шикаґо; п. Антін Галущак, п. Мирон Куропась, п. Петро Врублівський — секретар 301 Відділу УНС.

Шикаґо, Іллиной. — Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Шикаґо, очолюваний головним контролером УНС п. Іваном Іванчуком, в суботу 23-го березня влаштував прийняття в пошану члена 301 Відділу Українського Народного Союзу Антона Галущака, який жертвенно працює для УНС вже 56 років. Прийняття відбулося в Союзовім Домі при Вестерн Авеню. Під час прийняття головний Радний УНС п. Мирон Куропась передав панові Антонові Галущакові золотий годинник як дарунок і відзначення за піонерську працю для УНСоюзу.

Пан Мирон Куропась в довшій промові оцінив працю пана Антона Галущака, який такі довгі роки жертвенно працював для УНС. Він казав, що молодша ґенерація повинна вчитися від таких піонерів, як А. Галущак. Коли ці піонери прибували до берегів ЗСА, то тут не було ані наших церков, ані шкіл, ні жадних організацій. Тоді не було і тих критиків, які тепер, часто без причини, критикують тих українців, що щось роблять. Наші піонери бачили, що треба працювати для української громади, і вони це робили. І тому ми дістали від цих піонерів таку багату спадщину в цій країні, — казав п. головний радний Мирон Куропась.

Пан Антін Галущак прибув до ЗСА в 1908 році, до УНС вступив 1912 року. Він допоміг зорганізувати 301-й Відділ УНС і був понад 30 років членом Контрольної Комісії. Він має двох синів, одну доньку і 3 внуків.

Ювілят був зворушений відзначенням і казав у промові, що бажає всім присутнім членам УНС, щоб і вони могли колись дістати такий золотий годинник.

Індекс цін в лютому збільшився на 0.3 відсотка і становив 119

Вашинґтон. — Статистичне бюро при Департаменті Праці звітує, що в місяці лютому цього року кошти прожитку збільшилися на 0.3 відсотка і становили 119 в порвнянні з пересічними цінами в 1957-1959 роках, коли індекс цін виносив 100. Індекс цін збільшується вже п'ятий черговий місяць, і як так само буде в дальших місяцях, то кошти прожитку в одному році збільшаться на 4 відсотки. Вартість доляра з років 1957-1959 впала тепер до 84 центів. Гуртівні ціни збільшилися в лютому на 0.7 відсотка, що є найбільшим місячним збільшенням в останніх двох роках.

Представник Статистичного бюра Арнолд Чейс заявив, що індекс цін буде збільшуватися і в найближчих місяцях.

РЕЄСТРАЦІЯ ГОЛОСУЮЧИХ В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Український Американський Горожанський Клюб в Ірвінґтоні, Н. Дж., переводитиме в п'ятницю 29 березня ц. р. о год. 7 - 10 веч. в Українському Народному Домі при 140 Проспект Евеню, реєстрацію українців замешкалих в повіті Ессекс, Н. Дж., які мають право — і громадський обов'язок — взяти участь в цьогорічному осінньому голосуванні. Ініціятори цього своєрідного обліку просять українських мешканців повіту Ессекс, американських громадян, масово явитися.

Розшуки

Пошукується ЯРЕМИЧ МАРІЮ ТЕОДОРІВНУ по мужу БАНДАРУК, нар. в Станиславові 1895 р. Виїхала до Америки в червні 1914, проживала ввесь час в Ню Йорку. Пошукує сестра КУБАЙ АННА ТЕОДОРІВНА. Хто знав би про неї, або вона сама, просимо писати на адресу:
Thomas Podola
235 N. Aldine
Park Ridge, Ill. 60068

ТАРЗАН, Ч. 5974. Химери Айві Вайнс!

Айві Вайнс сіла собі, а пізніше арогантно закликала ловця. — Гей, ви там! Принесіть мені холодного напою... Але швидко!

Джов Бішоп скривився і завагався, але вирішив звертати увагу на її накази.

— Це ж найвищий час! — Айві вхопила. Від тепер ви мусите підскакувати, коли я кличу!